

GRUPS DE TREBALL

Documents programàtics

ASSEMBLEA NACIONAL
13 DE JULIOL DE 2014
CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR

GRUPS DE TREBALL

Documents programàtics

ASSEMBLEA NACIONAL
13 DE JULIOL DE 2014
CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR

Edició

gener 2015

Països Catalans

Candidatura d'Unitat Popular

Disseny gràfic

Jordi Padró

www.garbuixgrafic.cat

ÍNDIX

Presentació	7
Sobirania econòmica.....	9
Educació.....	13
Habitatge.....	15
Sanitat	17
Diversitat funcional i salut mental	21
Laboral.....	25
Pobresa i exclusió social	29
Antipatriarcal	33
Llengua.....	37
Cultura.....	41
Infraestructures i mobilitat	45
Energia.....	49
Urbanisme	53
Solidaritat internacionalista	57
Joventut.....	61
Sobirania tecnològica.....	65
 Documents en debat	 67
Drets col·lectius.....	69
Aigua	73
Pagesia i món rural.....	75

**Candidatura
d'Unitat Popular**
Països Catalans
Tardor de 2014

PRESENTACIÓ

Els grups de treball de la CUP

Els grups de treball sectorial de la CUP són els espais de debat des d'on l'organització basteix el seu discurs en àmbits concret. Són espais oberts on hi participa tant militància de la formació com altres persones que volen participar en l'elaboració conjunta de les propostes de la CUP.

A més, aquests grups també donen suport a la CUP en la seva acció política, tant d'àmbit local com territorial, autonòmic i nacional.

Documents programàtics

La militància de la CUP va aprovar a l'Assemblea Nacional celebrada el 17 de març de 2013 a Olot l'encàrrec als grups de treball sectorial perquè elaboresin un document programàtic.

Aquest encàrrec proposava que cada grup treballés per crear el discurs de l'organització en el seu àmbit concret de treball i fes propostes d'acció política. I que s'havia d'elaborar amb la participació dels diversos sectors populars dels Països Catalans amb qui treballa el grup o que poden fer aportacions interessants.

Procés participatiu

Els grups sectorials han estat treballant gairebé dos anys per tal d'elaborar aquests documents. I ho han fet de manera participativa.

D'una banda, cada grup ha convidat persones o col·lectius als debats que han fet durant el procés per elaborar la diagnosi i les propostes d'actuació.

D'una altra banda, a nivell nacional, la CUP ha organitzat diversos espais de debat oberts on han participat els grups de treball:

Primera Trobada d'Unitat Popular: El dissabte 30 de novembre es va celebrar a l'IES la Llauna, de Badalona, la primera Trobada d'Unitat Popular. Durant tot el matí

es van celebrar 19 assemblees simultànies de debat dels grups de treball obertes. Hi havia un guió previ que havia elaborat cada grup de treball per enfocar cada un dels debats. El resultat va ser un document de conclusions amb les principals propostes d'acció política de cada àmbit. Un miler de persones van participar a la TUP, la majoria de les quals als debats dels grups de treball.

Punts de Trobada per la Unitat Popular: El dissabte 10 de maig al matí a l'IES Jaume Balmes, de Barcelona, els grups de treball van tenir una altra cita per avançar en els documents programàtics. També va tenir un caràcter obert i hi va participar tant militància de la CUP com altres persones implicades en moviments populars.

Assemblea Nacional de Cervera: El diumenge 13 de juliol la CUP va celebrar una Assemblea Nacional Ordinària que va retificar els documents programàtics elaborats pels grups de treball.

Document que teniu a les mans

El document que teniu a les mans és el resultat de mesos de debats, propostes, elaboracions, reescriptura que han fet els diversos grups de treball de la CUP per traçar les principals propostes d'actuació política sectorials.

Aquest document és una versió esquemàtica de la feina que ha fet cada grup de treball, ja que la majoria tenen documentació complementària més detallada i extensa que inclou anàlisi de la situació i propostes molt més desenvolupades.

En cada un dels documents sectorials hi trobareu:

- Posicionament ideològic
- Detecció i breu diagnòstic dels temes prioritaris a treballar
- Propostes d'acció política en els següents àmbits:
  - Municipal i territorial
  - Autonòmic parlamentari
  - Nacional

A més, hi ha un annex amb tres documents elaborats per grups de treball però que encara es troben en procés de debat i que no es van presentar per ratificar a l'Assemblea Nacional de Cervera.

SOBIRANIA ECONÒMICA

Posicionament ideològic sobre l'àmbit de treball

La crisi econòmica mundial ha tingut un efecte devastador per les classes populars dels Països Catalans: retallades socials, privatitzacions de béns col·lectius, atur, deteriorament de les condicions laborals, etc. La majoria de la població es troba ara en una situació pitjor en comparació amb l'anterior cicle econòmic que es va caracteritzar per un augment desmesurat del deute privat (a través del crèdit) i en el foment del sector de la construcció. D'altra banda, els històrics motors de l'economia (indústria i agricultura) van patir un remarcable retrocés.

Des de la perspectiva econòmica, ens trobem en un moment en el qual les classes populars han de desenvolupar dues tasques fonamentals: resistir l'investida neoliberal (i les seves conseqüències) i començar a bastir un nou model econòmic. Aquest nou model ha de posar a les persones i el medi ambient en el centre de qualsevol política i ha de potenciar el "bé comú" per sobre del "bé individual". S'ha d'apostar per un model on l'economia estigui planificada segons les necessitats de la societat, la propietat dels recursos productius sigui col·lectiva i que es garanteixi la participació ciutadana en la presa de decisions de caràcter econòmic. La producció ha d'anar encaminada a garantir un nivell de vida satisfactori a la població (col·lectivament i individual) i a assegurar-ne una distribució equitativa.

Detecció i breu diagnòstic dels temes prioritaris a treballar

Deute

El deute és una part cada vegada més important dels pressupostos de les administracions públiques, fins arribar a suposar la partida més important de la Generalitat de Catalunya el 2013. El creixent —i prioritari— pagament del deute ha significat un retallada

sistemàtica de les polítiques socials. Tanmateix, es constata l'impossibilitat d'accedir a la informació pública sobre què es deu, a qui, en quines condicions i des de quan. Per tant, és impossible saber qui, sense haver estat mai votat, té també poder en l'esfera pública i condiciona les polítiques socials.

Propostes d'acció política sobre els temes prioritaris Àmbit municipal i territorial:

- Presentar mocions als plens instant al consistori a impulsar una auditoria ciutadana del deute per tal d'avaluar i quantificar la xifra total del deute il·legítim.
- Les auditories ciutadanes han de permetre saber com s'estan recaptant i gastant els recursos públics, així com exigir transparència als comptes municipals.
- Instar els consistoris a presentar pressupostos participatius a nivell de municipi i, si s'escau, de barri.
- Facilitar tota la informació a la ciutadania i als col·lectius.

Àmbit autonòmic parlamentari i nacional:

- Denunciar les causes reals del deute a nivell nacional, promoure'n una auditoria ciutadana i socialitzar el debat entre la població per tal de decidir col·lectivament què fem amb la llosa del deute.
- Potenciar una xarxa d'ajuntaments desobedients amb el deute públic.
- Treballar conjuntament amb: la Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute, Observatori del Deute en la Globalització, Cafè amb Llet i tots els col·lectius que treballen en aquest àmbit.

Contra les seves privatitzacions, reapropriem-nos de l'economia

Els principals sectors de l'economia catalana, incloent una part dels serveis públics, estan en mans del capital privat: energia, finances, gran distribució, indústria, etc. A més, les autoritats del país han endegat un procés de privatització d'organismes i propietats que fins ara eren de titularitat pública amb l'excusa d'eixugar el dèficit

de les administracions i reduir el deute públic. Una altre dinàmica que s'ha produït a l'entorn d'aquestes polítiques neoliberals és l'externalització de la gestió de determinats serveis públics. En resum, el país es troba en un escenari de privatitzacions massives del sector públic, amb la finalitat de generar més activitat de negoci pel capital privat. D'aquesta manera les classes populars del país tindran més difícil accedir a determinats serveis bàsics, pujaran les tarifes, la qualitat mitjana baixarà i els treballadors públics quedaran en una posició encara més precària.

Des de la Unitat Popular s'han d'impulsar processos de nacionalització i municipalització d'empreses— especialment d'aquelles que afecten a serveis públics i drets bàsics de les persones—per tal de garantir-ne la qualitat, l'eficiència i l'eficàcia del servei, el control democràtic i les condicions de treball del personal laboral.

Propostes d'acció política sobre els temes prioritaris

Àmbit municipal i territorial:

- Presentar mocions als plens en els quals s'insti a l'equip de govern a estudiar la possibilitat de municipalitzar tots els serveis públics en mans d'empreses privades. La moció ha d'implicar la no execució de les pròrrogues dels contractes de serveis externalitzats fins que no s'acabin els estudis i hi hagi hagut un debat públic.
- En cas d'empreses, de qualsevol àmbit, que facin fallida, facilitar o instar des dels ajuntaments que els i les treballadores en prenguin el control, tot assegurant que s'aplicarà un model d'autogestió ampliada que inclogui la participació de tots els agents afectats (treballadors, veïnes i veïns, grups de consum, etc.).

Àmbit autonòmic parlamentari i nacional:

- A cada privatització proposar una alternativa que passi pel manteniment dels serveis públics i anunciar la voluntat de renacionalització, especialment, dels actius estratègics pel país.
- Endegar campanyes a nivell nacional per tal de sensibilitzar la població de la importància de reapropiar-nos col·lectivament del serveis públics i de la pròpia economia, tot contrarestant l'actual

discurs neoliberal que desacredita la gestió pública de qualsevol servei i/o empresa.

- Teixir xarxa amb treballadors/es de les empreses privatitzades i/o en procés de liquidació, Associacions de Veïns i Veïnes, usuaris/es dels serveis públics, sindicats, grups ecologistes.

Per una economia social i solidària

L'actual model econòmic s'ha demostrat nefast per les classes populars. En la lògica neoliberal, tota activitat econòmica ha d'anar encaminada a combinar els recursos productius de tal manera que es maximitzi el benefici de l'accionista en detriment, si és necessari, de la població i del medi ambient. L'actual crisi econòmica ha demostrat els resultats catastròfics en termes d'ocupació, desigualtat i deteriorament del medi ambient d'aquest model econòmic que avantposa tota activitat a l'assoliment de grans beneficis per un nombre reduït de persones. Per tant, hem de començar a bastir un nou model d'organitzacions econòmiques que vehiculin les necessitats de producció, consum i distribució de la societat, que donin prioritat a l'ocupació per damunt del benefici i prioritzin la democràcia a l'autoritarisme. El progrés econòmic ha d'estar relacionat amb l'equitat, la participació, la sostenibilitat ambiental i la cooperació entre els diferents agents privats i públics. Les organitzacions de caràcter econòmic no es poden basar en l'afany de lucre, sinó en el bé comú i compartit i el desenvolupament col·lectiu, comunitari i de les persones.

Propostes d'acció política sobre els temes prioritaris

Àmbit municipal i territorial:

- Municipalització dels serveis municipals i comarcals per a garantir unes condicions laborals dignes de les persones treballadores públiques.
- Instar que el màxim nombre de proveïdors dels ajuntaments provinguin de l'economia social i solidària.
- Frenar les contractacions públiques temporals i precàries (col·laboracions socials, becaris i plans d'ocupació com a mà d'obra barata, no cobertura de baixes, etc). Malgrat les reformes de l'Administració Local que dificulten la contractació de treballadors/es públics, hi ha diferents fórmules

per a aconseguir unes relacions laborals dignes. Tanmateix, la desobediència ja és una opció vàlida.

- Polítiques actives d'ocupació emmarcades dins d'un marc d'inclusió social de les persones aturades.
- Polítiques ocupacionals que donin respostes col·lectives a situacions d'atur i exclusió social col·lectives.
- Impuls d'assemblees de persones aturades i treballadores precàries a municipis i comarques, així com la creació de xarxes de suport mutu.
- Apostar per l'impuls de l'emprenedoria social cooperativa i col·laborativa.

Àmbit autonòmic parlamentari:

- Reclamar el repartiment de la riquesa, una política fiscal justa i la socialització de beneficis empresarials.
- Instar el govern espanyol a derogar la reforma laboral.
- Impulsar un pla de xoc per l'ocupació que desenvolupi línies de contractació de persones que es trobin a l'atur, directament vinculada a la municipalització de serveis públics locals.
- Impulsar l'emprenedoria social i cooperativa amb suport econòmic, en igualtat de condicions com es fa l'emprenedoria convencional.

Àmbit nacional

- Campanyes de suport a la creació de xarxes de suport mutu i autoorganització de col·lectius.
- Campanyes d'informació i eines de proposta referent a drets laborals. La lluita i militància també dins dels nostres llocs de treball.
- Campanyes d'impuls de l'economia social i solidària; de l'economia participativa i col·laborativa; i de l'economia cooperativa.
- Treballar amb col·lectius que promoguin l'economia social, solidària, cooperativa, participativa i col·laborativa.

Comencem a bastir un sistema financer popular

Cap dels territoris que configuren els Països Catalans compten amb una estructura administrativa sobirana

que permeti regular de forma autònoma el sistema financer del país. Per tant, s'hauria d'elaborar un discurs que vagi més enllà de la denúncia al sistema financer actual i començar a dibuixar una alternativa. S'hauria de posar l'èmfasi en que qualsevol sistema financer ha d'estar subjecte al control democràtic de la població i respondre a les necessitats del país i de les persones. Cal tenir en compte que la indignació dels ciutadans davant dels múltiples abusos bancaris (preferents, execucions hipotecàries, clàusules sòl), l'elevat cost públic de sanejament bancari (172.302 milions d'euros), els estratosfèrics salaris dels seus executius i la falta de crèdit, han afavorit l'aparició d'una banca alternativa. Durant els anys de crisi la banca cooperativa ha guanyat desenes de milers de nous i noves sòcies i ha augmentat la seva participació en el mercat de crèdit. La incipient banca ètica i cooperativa està experimentant un creixement exponencial.

Propostes d'acció política sobre els temes prioritaris

Àmbit municipal i territorial:

- Exigir els consistoris que comencin a treballar amb entitats d'estalvi i de crèdit de caràcter ètic i popular.
- Desenvolupar un decàleg, juntament amb altres entitats que treballen el tema, que expliciti els passos a seguir per tal que un municipi es desconnecti (al màxim possible) de l'actual entremat financer.

Àmbit autonòmic parlamentari:

- Insistir en la creació d'un banc públic català (agent actiu) que canalitzi l'estalvi i el crèdit. Així mateix, demanar la creació del Banc Central de Catalunya (regulador).

Àmbit nacional

- Foment de les finances ètiques i activació de l'estalvi per garantir i dinamitzar l'accés al crèdit de l'economia productiva. En aquest sentit, fixar l'obligació que totes les administracions catalanes dipositin part dels seus fons en entitats de finances ètiques.
- Treballar amb entitats i associacions que busquen superar l'actual model financer: Fiare, Coop57, etc.

EDUCACIÓ

Posicionament ideològic sobre l'àmbit de treball

La Candidatura d'Unitat Popular concep l'educació com un dret des de l'escola bressol fins a la universitat. Una educació pública i popular, és a dir, basada en les necessitats del poble i gestionada des de la base. Una educació democràtica, inclusiva, en català i que exerceixi com un mitjà per l'emancipació individual i col·lectiva; que sigui un motor per la transformació social i per construir un país basat en la llibertat, la solidaritat i la justícia social plena.

Pública

Una educació que garanteixi la igualtat d'oportunitats real per a totes i tots, que ens permeti accedir al coneixement sense traves acadèmiques, burocràtiques ni econòmiques. Entenem que l'educació pública ha de ser d'accés universal, gratuïta i gestionada única i exclusivament per l'administració pública sense concessions ni intromissions de capital privat. Recuperació i millora de la política de beques i de gratuïtat.

Popular

Treballem per un model educatiu transversal, multidisciplinari i integrador amb les dinàmiques socials que envolten escoles, instituts i universitats, amb un model pedagògic democràtic i participatiu que s'allunyi de la rigidesa tradicional, i que vagi encaminat a fomentar l'esperit crític. On sigui tota la comunitat educativa de la zona qui decideixi el model que vol seguir el centre.

Catalana

Per una educació en català, entenem que cada poble, per afrontar els propis reptes socials, culturals i econòmics té el dret a organitzar i regular el seu propi sistema educatiu. Llitem per un marc educatiu dels Països Catalans i volem una educació catalana tant en llengua com en continguts. La llengua catalana ha de ser la llengua vehicular de l'educació.

Antipatriarcal

Llitem per assolir la igualtat de sexes. Així, apostem per la coeducació com a millor mètode educatiu per a assolir el nostre objectiu. Entenem que només una educació no sexista des de menudes i menuts podrà canviar la societat masclista hegemònica. Tanmateix, reivindiquem el paper de l'ensenyament per avançar en la normalització de les diferents opcions sexuals.

De qualitat

Exigim un model educatiu que no mesuri la qualitat educativa exclusivament per la seva eficiència, sinó que inclogui criteris acadèmics i de socialització del coneixement. Entenem que l'estudiant no pot ser tractat com una consumidora de coneixement o client, sinó com una persona en formació. Aquest ensenyament ha de partir i promoure models educatius racionals, respecte i sensibilització amb l'ecologia i científics, defugint dogmatismes. L'educació ha de ser laica i les religions, totes, fora de l'escola.

Inclusiva

Un model educatiu que atengui la diversitat de forma positiva, basant-se amb el coneixement i el respecte a la diversitat cultural. Apostant per la flexibilitat d'opcions metodològiques per tal d'afavorir les relacions, la participació, la cooperació i l'aprenentatge de tot l'alumnat. Volem que l'escola sigui per a tothom.

Temes prioritaris

Educació pública i gratuïta:

Creiem prioritari lluitar contra el procés de privatització que el govern esta duent a terme per defensar l'accés públic i gratuït al sistema educatiu des de l'escola bressol a la universitat; així com denunciar la desviació de fons públics a institucions privades. Alhora, que considerem que escola pública és sinònim d'escola en català. L'educació no formal i l'educació en el lleure també són una prioritat en la lluita per l'educació pública i gratuïta.

Estabilitat laboral:

Hem de fer front al desmantellament del sector públic i a les retallades. Aquest procés previ a la privatització esta

afectant amb molts treballadors i treballadores que han estat acomiadats o veuen amenaçat el seu lloc de treball amb la conseqüent inestabilitat laboral professional que això suposa.

Democràcia interna:

En un moment on es replanteja des de bressol a universitat el model de governança denunciarem l'autoritarisme, la falta de democràcia en la presa de decisions i un model on els agents implicats perden capacitat de decisió i s'atorga a fundacions, empreses i agents privats. Per contrarestar-ho, defensarem la presa de decisions inclusiva de tots els agents implicats en la comunitat educativa

Elaborar una proposta de model d'educació per als Països Catalans:

De moment hem fet un document que és una proposta base per presentar, debatre i enriquir amb altres organitzacions afins i amb la comunitat educativa propera a les línies programàtiques de la CUP i en les assemblees obertes; que es convertiria en el document marc de les CUP sobre el model educatiu per als Països Catalans. Cal plantejar un model educatiu amb un currículum que permeti la diversitat de mètodes pedagògics.

Propostes d'acció política sobre els temes prioritaris

Àmbit municipal i territorial:

- A partir del marc de model educatiu dels Països Catalans cada municipi hauria de treballar la seva proposta de projecte educatiu. Cal constituir un grup amb una persona de cada assemblea local. Jornada a la tardor per parlar de model educatiu.
- Afavorir la coordinació de les assemblees grogues municipals i assemblees pels drets socials on les CUP hi són. En aquest sentit hauríem de jugar un paper de coordinadora territorial. Fer una jornada/trobada de moviments educatius per debatre model educatiu i coordinació grups educació.
- Demanar posicionament públic (via mocions, cartes públiques, etc) de les entitats de la comunitat educativa en relació a la LEC i LOMCE. D'aquesta

manera els obliguem a fer pública la seva posició i a definir-se en un sentit o en un altre per què tothom conegui qui defensa què.

Àmbit autonòmic parlamentari:

- Fer difusió de les lluites al carrer i fer ressò de les problemàtiques reals als centres educatius.
- Donar suport a la ILP.
- Entrar preguntes, propostes de resolució omocions sobre els convenis que el Departament d'Ensenyament té amb fundacions, entitats o empreses privades.

Àmbit nacional: campanyes

- A nivell de grup de drets socials, laborals i econòmics parlar dels serveis públics i sector públic, denunciar acomiadaments i retallades en els drets laborals, col·laborar en les campanyes que apareguin i vagin acord amb el nostre programa polític. Donar suport a qualsevol de les mobilitzacions populars, des de baix, que tinguin per objectiu els temes prioritaris abans esmentats.
- Denunciar la desviació de fons públics cap a la privada i la privatització de la gestió pública (des de les escoles bressol a les universitats). Campanya Desconcertem els Països Catalans.
- Lligam escola pública i escola en català. Campanya per tots els Països Catalans.
- Difondre proposta de model educatiu de la CUP i generar debat. Muntar una jornada sobre models educatius possibles i desitjables pels Països Catalans. Reivindicar un nou model educatiu en consonància amb nou model polític i social

HABITATGE

Posicionament bàsic en matèria d'habitatge:

El dret a l'habitatge passa per la recuperació de l'ús social de l'habitatge i per la primacia de la possessió per davant de la propietat. Cal deixar clar que la funció social de la propietat privada modula el contingut del dret, i que els drets humans són indivisibles i interdependents. La vulneració del dret a l'habitatge implica la consegüent vulneració d'altres drets com ara a la salut, a l'educació, a la vida familiar i la privacitat...

Polítiques actives d'habitatge per garantir-ne el dret:

Accés al l'habitatge

Parc públic de lloguer social (20% de salari familiar).

- Posada en lloguer immediata del pisos de la SAREB (ja són públics)
- Cens d'habitatges buits i expropiació de l'usdefruit dels pisos buits de bancs, immobiliàries i grans propietaris.
- Nova construcció: reserva del 20% dels metres horitzontals per habitatges de lloguer social en construccions de més de 2500 m2.

Foment del lloguer:

- Penalització fiscal dels pisos buits (recàrrec de l'IBI o d'altres impostos municipals, multes...).
- Protecció dels inquilins: derogació de la LAU i les lleis de flexibilització del lloguer.
- Eliminació de les deduccions per compra d'habitatge.
- Legalització de l'ocupació en cas que l'habitatge estigui infrutilitzat durant més d'un any.

Tinença segura / no pèrdua de l'habitatge

- Prohibició de desnonar per motius econòmics els habitatges habituals. Moratòria immediata de tots els desnonaments d'aquestes característiques
- Aprovació de la ILP de la PAH.
- Creació de comissions paritàries entre afectades-

PAH, AAVV, municipis i propietaris per evitar els desnonaments.

- Potenciació de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca com a interlocutor principal.
- Reallotjament adequat en cas de desnonament / lloguer social.
- Lloguer assequible, de llarga durada i estable.

Nova construcció i gestió del sòl:

- Prohibició de venda de sòl públic.
- Recuperació del dret de tempteig i retracte per part de les entitats locals.
- Noves construccions públiques exclusives de lloguer social i foment del sistema Andel per construccions privades on es conservi la propietat pública del sòl.
- Plans de rehabilitació consensuats amb el veïnat.

Habitatge i entorn

- Concepció de l'habitatge més enllà de l'espai en sí: serveis bàsics i serveis públics.
- Garantir el subministrament d'aigua i energia a tots els habitatges del territori.
- Serveis públics de qualitat (escoles, hospitals, serveis socials), propers a l'habitatge i a l'abast de les famílies.
- Garantir l'accessibilitat als habitatges i la mobilitat de les famílies, xarxa de transport públic que abasteixi les activitats quotidianes.

Promoció de formes alternatives de tinença

Les prioritats de la CUP en aquest àmbit han de ser les alternatives que aprofundeixin en el canvi de concepte i de model d'habitatge actual, com poden ser les cooperatives d'habitatge, el moviment okupa, la masoveria urbana o la gestió comunitària.

Cal tenir en compte que per canviar el model actual moviments com l'okupa han de resultar claus en el treball de denúncia de l'especulació urbanística, del desús de molts habitatge i de la manca d'espais comuns i autogestionats. A més, cal començar a mirar a llarg termini i començar a definir, de la ma dels molts col·lectius i associacions que treballen en aquest àmbit,

com es concreta el model d'habitatge que volem, qui n'ha de tenir la propietat, quants models poden conviure a la vegada i quina estratègia pot ser la millor per aconseguir-ho.

Per això cal estudiar les múltiples alternatives que han sorgit a tot el món i saber adaptar-les a les necessitat i a la mentalitat de la societat catalana.

SANITAT

Posicionament ideològic

El posicionament ideològic del grup de treball de sanitat de la CUP és la defensa d'un sistema sanitari 100% públic, amb eines de control de públic, control de les classes populars, d'aplicació universal i finançada pels Pressupostos Generals de la Generalitat. Per garantir el dret a la salut deslligat del mercat i de qualsevol concepció de mercat s'han de reformular els principis que regeixen el nostre model sanitari. Allò de "sanitat pública, universal i de qualitat" s'ha d'actualitzar i precisar, i per a nosaltres pública significa propietat i provisió pública, control absolut i comunitari, submissió a l'interès públic i submissió del sistema sanitari a l'interès de la majoria. Advoquem per l'exclusió de l'ànim de lucre de les lleis en matèria sanitària per impossibilitar que es faci negoci amb la nostra sanitat.

Un sistema sanitari que abasti totes les fases de la vida, amb una visió integral, des de la prevenció de la malaltia, des de la infància a les cures socio-sanitàries i el respecte a una mort digna. En un model de desenvolupament de la societat que respecti i cuidi la salut de la població en totes les seves vessants sense que cap política pugui afectar negativament la salut. És en aquest model que es trobaran recollits els drets de tota la població, un model no patriarcal, de respecte a la infància, a les cures de la població més feble. De respecte a la fase d'inici de la vida i de final de la mateixa.

El grup de sanitat es centrara en la lluita contra el model sanitari actual imposat des de fa més de 30 anys i basat en un mercat relacional regit amb criteris mercantils, així com en la defensa dels drets dels i de les treballadores. Mentre el ciutadà accedeix a una assistència acompanyada sempre de mancances, s'ha anat teixint una xarxa de Centres Sanitaris i socials arreu del territori de clara gestió privada; model que ha deixat la porta ben oberta a l'enriquiment d'empreses, a privatitzacions obertes o encobertes i als tancaments de serveis sanitaris i socio-sanitaris.

Definim el dret a la salut com un dret bàsic per a totes les persones i defensem un sistema sanitari no sexista, no classista i no racista.

Detecció i breu diagnosi del temes prioritari a treballar.

El passat 5 de juliol de 2013, el Grup de Treball de Sanitat i el GAP de la CUP decideixen abandonar el Pacte Nacional de Salut en el que avançàvem, a més, la nostra intenció de promoure un pacte nacional de salut alternatiu amb la participació de plataformes d'usuaris i treballadores per reescriure el model català de salut. Després de rebre la documentació i assistir a algunes de les reunions de treball de la comissió d'investigació de sanitat del Parlament ens n'adonem que un dels problemes bàsics que al nostre parer està contribuint al desmantellament del sistema sanitari, no solament no es tracta sinó que per consens s'accepta que és un dels tres pilars fonamentals i és la Cohabitació pública i privada.

Propostes d'acció política sobre els temes prioritari.

Del resultat de la 1a TUP, el grup de treball de sanitat de les CUP conclou que les persones i els col·lectius participants s'han manifestat partidàries de la creació d'un nou model.

Es planteja la desobediència com la base de la lluita. Havent de ser aquesta executada tant per part de les usuàries com per part de les treballadores.

La construcció d'un nou model s'hauria de sustentar en els principis i les reivindicacions polítiques descrites.

Propostes d'actuació per crear condicions favorables a la mobilització en els centres sanitaris, fer partícips a usuaris i usuàries, socialitzar les lluites que ja estan en marxa i promocionar l'augment de queixes als centres sanitaris i al síndic de greuges:

- Conscienciació de les treballadores de la sanitat del paper que han d'assumir.
- Trobar sinèrgies entre les diferents accions i campanyes (campanya sobre llistes d'espera "no marxis sense hora", campanya contra l'exclusió sanitària portada a terme pel col·lectiu PASUCAT, la lluita del SEM com exemple d'empoderament dels i les treballadores).
- Oferir per part del GT-Sanitat formació als nuclis.

Xerrades i sessions formatives dels eixos de la campanya “Si ens roben la sanitat, ens retallen la vida”.

- Creació d'espais de debat tàctico-estratègic i de lluita
- Marc de debat i propositiu per al disseny d'un nou marc sanitari

Aquests punts s'han concretat inicialment en la celebració de la primera jornada “Construïm la Sanitat als Països Catalans” al febrer de 2014. Com a materials formatius editats per aquesta jornada, es van distribuir per el territori dels PPCC 100.000 exemplars d'un diari especialitzat en sanitat i es va repartir a la mateixa jornada el llibre “El preu de la salut. Interessos, classe i model sanitari”¹.

Àmbit municipal i territorial:

- Base programàtica per la campanya de les eleccions municipals del 2015
- Propostes d'actuació en l'àmbit municipal i territorial (tant enfocades de cara a l'actuació institucional com social)

Cal manifestar públicament que no correspon corregir les deficiències del sistema sanitari a l'administració local, tot i que cal vetllar per suplir amb recursos propis dels ens locals aquelles necessitats que no restin cobertes –transport adaptat, algunes de les especialitzacions mèdiques no presents al CAP, campanyes sanitàries...–, a través del disseny, des dels municipis, de propostes dels sistemes sanitaris que es necessiten per tal de poder defensar- les davant de les administracions competents.

En aquest sentit, és necessària la implicació dels municipis en la lluita per la millora dels serveis sanitaris i socio-sanitaris. Davant les tendències privatitzadores de l'administració, i tenint en compte els models sanitaris d'arreu dels Països Catalans, els ajuntaments han d'apostar per uns serveis públics, universals i de qualitat. Caldrà vetllar per un correcte ús dels recursos, que donin resposta a demandes creixents sobretot pel que fa als aspectes socio-sanitaris –atenció a persones malaltes, gent gran, persones amb mobilitat reduïda... És important també la promoció de la medicina preventiva i la potenciació d'hàbits de vida saludables.

L'ajuntament ha de poder impulsar les enquestes de satisfacció en relació amb la xarxa d'equipaments sanitaris presents al municipi per tal de poder dotar-se d'elements de pressió davant l'administració autonòmica. En aquest mateix sentit, cal impulsar la creació d'agrupacions de persones usuàries de la sanitat pública.

La CUP aposta per una educació sanitària individualitzada, perquè s'ha vist que les campanyes de promoció de la salut i de prevenció generals no han estat molt efectives. I aquesta educació individual per part dels treballadors i treballadores de la salut només es pot aconseguir amb un augment de les plantilles, del temps d'atenció que tenen assignat i amb la potenciació de la formació continuada.

Propostes en l'àmbit socio-sanitari

Tenint en compte les limitacions competencials dels ajuntaments en aquesta matèria, la CUP fa una sèrie de propostes sobre l'àmbit socio-sanitari, a més de les que es deriven del que s'ha exposat fins ara:

- Treball per la millora i dotació presupostària suficient per la detecció dels problemes de l'àmbit social i socio-sanitari. Per tant, potenciar els serveis socials.
- Potenciar l'educació sanitària en la infància i l'adolescència amb l'impuls d'iniciatives a les escoles i des del mateix ajuntament.
- Proporcionar informació, formació i assessorament a la població adulta, amb programes de salut i altres activitats organitzades i/o promogudes des de l'ajuntament.
- Treballar per millorar l'educació sexual, sobretot en els joves, incidint en la prevenció dels embarassos no desitjats, com també en les malalties de transmissió sexual i la SIDA, i oferint un servei d'assessorament i informació sobre sexualitat des de les institucions sanitàries de la ciutat.
- Donar suport a les associacions de familiars i malalts de les viles i ciutats.
- Augmentar i millorar els serveis d'assistència psicopedagògica a les escoles i instituts.
- Garantir i potenciar la figura dels psicòlegs als centres sanitaris públics.

- Disminuir les llistes d'espera de les intervencions quirúrgiques.
- Facilitar, des de l'ajuntament, el suport de mediadors interculturals i treballadores socials, que puguin ajudar en la detecció de problemes socials i socio-sanitaris i en la resolució de conflictes assistencials i socials a causa de les diferències culturals o religioses.

Àmbit autonòmic parlamentari:

- Prioritats de treball parlamentari
- Propostes d'actuació derivades (tenint en compte també el treball amb altres col·lectius)

Cal exemplificar la injustícia sanitària. La forma de fer-ho ha de ser posant en evidència les ràtios entre hospitals gestionats d'una forma o d'una altra. Cal establir criteris d'obtenció i de valoració de les ràtios per tal d'evidenciar-ho. El parlament ha de ser una eina per poder-ho fer.

Àmbit nacional

- Campanyes
- Treball amb altres col·lectius

La campanya "SI ENS ROBEN LA SANITAT, ENS RETALLEN LA VIDA!" té per objectiu connectar amb una problemàtica creixent en les classes populars: l'accés a una sanitat pública i de qualitat. La salut és una qüestió tan important o més que l'habitatge. Les retallades han fet estralls i les dades estadístiques camuflen els seus efectes, per tal que aquestes no s'aturin. Les retallades, com sabeu, no són res més que l'estratègia per a degradar la sanitat pública i promocionar la privada, convertint, per tant, la salut en un succulent negoci. Són moltes les persones i col·lectius que estan denunciant aquesta privatització encoberta: Cafèamblllet, Sicom, DEMPEUS, PARS, plataformes locals o pertanyents a centres sanitaris concrets, etc. La CUP, les CUP, no podem romandre al marge d'aquesta problemàtica i considerem imprescindible evitar que aquesta feina recaigui exclusivament en el Parlament i el GT de Sanitat. A més, malgrat la campanya es centra en els usuaris i usuàries, cerca la creació de complicitats i sinergies amb el conjunt de professionals de la salut,

i està concebuda com una eina de mobilització i d'organització tant d'usuaris/es com de treballadors/es. Per últim, cal destacar que els diferents eixos que la componen no tenen per què tractar-se en la seva totalitat. S'anima a les assemblees locals a que assumeixin aquesta campanya en la mesura de les seves possibilitats i, tenint en compte les particularitats del seu municipi, que triïn aquells eixos que poden resultar de major interès.

Així doncs, considerem imprescindible tirar endavant aquesta campanya per tal de denunciar el paper que juga CiU, amb la complicitat d'ERC, i que no és res més que la continuació del que va començar fa més d'una dècada, i que va trobar la seva continuació amb el tripartit.

Objectius

- Promoure de la mobilització contra les retallades i privatitzacions sanitàries
- Fer partícips als usuaris i usuàries dels centres sanitaris de la situació de precarietat que viu la sanitat pública, així com encoratjar-los/les a practicar la desobediència civil.
- Augmentar la conscienciació sobre el que suposen les retallades en sanitat d) Socialitzar les lluites en marxa
- Promoure l'augment de queixes als centres sanitaris i al Síndic de Greuges.

Eixos

La defensa de la sanitat pública contempla moltíssims aspectes i és difícil, en la lluita per una sanitat pública, universal i de qualitat, tenir-los tots en compte. Per això es planteja aquesta campanya: per intentar socialitzar i promoure molts aspectes diferents en la defensa per la sanitat.

La campanya, tal i com s'ha exposat, consta dels sis eixos següents:

- Atenció Primària: "No marxis sense hora, hi tens tot el dret!"
- Exclusió sanitària: "Cap persona sense atenció sanitària!"

- Urgències: “Sí que hi ha llits: estan tancats”
- Llistes d’espera per intervencions quirúrgiques:
“Que la llista d’espera no trenqui la teva vida”
Sociosanitaris: “Cures i dignitat a totes les etapes de la vida”
- Externalització de serveis: “No a les privatitzacions!
Privatitzen per enriquir-se!”

Durant la campanya es llençaran els diversos lemes al llarg dels mesos, que aniran unint-se i es farà una campanya mantinguda en el temps. Per al desenvolupament de cadascun dels eixos- lemes, es passarà un petit document amb l’argumentari principal, les octavetes de difusió i la proposta d’accions per dur a terme, a fi que les AL, o els grups de treball locals, tinguin eines per a desenvolupar-la.

La periodicitat amb la qual es llençaran els diferents eixos variarà entre dos o tres mesos, sense que això impliqui la necessitat d’abandonar l’eix o els eixos que s’estan treballant, ni d’haver d’assumir el nou eix. Al final, ens trobarem amb documentació per difondre i argumentaris per explicar sobre els sis eixos-lemes principals de la campanya, per tal que les AL puguin treballar els eixos i el ritme que desitgin.

DIVERSITAT FUNCIONAL I SALUT MENTAL

Posicionament ideològic

La CUP ha de ser un instrument d'alliberament de la discriminació a què estan sotmeses les persones amb diversitat funcional i el col·lectiu de persones afectades per una malaltia mental. Una discriminació que té les seves arrels en un model de societat classista, patriarcal, paternalista, no inclusiva i no dissenyada per a tothom. Són diverses les barreres (arquitectòniques, actitudinals, de comunicació...) que impedeixen la participació d'aquests col·lectius i individus en la societat, l'accés a l'ocupació, la salut, l'educació, l'oci o l'habitatge en igualtat de condicions a la resta de la ciutadania.

Des de la CUP apostem per un nou model de societat centrat en les necessitats i la realització plena de les persones, on cadascú faci una aportació a la comunitat segons la seva capacitat i rebi segons les seves necessitats.

La CUP ha de treballar per garantir plenament els drets individuals i col·lectius de totes les persones, sense que ningú no en quedi exclòs per raó de la seva diversitat funcional o pel fet de patir una malaltia mental.

- Tots i totes som susceptibles de patir una malaltia mental o discapacitat al llarg de la nostra vida.
- La diversitat enriqueix la vida comunitària. Necessitem construir un nou model social que faciliti la incorporació sense cap tipus de barreres d'aquests col·lectius, sovint exclosos i oblidats.
- El nivell de civilització d'una societat/comunitat es pot mesurar pel respecte i la consideració que aquesta societat té pels col·lectius més vulnerables.

Detecció i breu diagnòstic dels temes prioritaris a treballar

La CUP ha d'incorporar al seu ideari polític els conceptes de DIVERSITAT FUNCIONAL i DISSENY UNIVERSAL. No

es tracta d'un canvi de lèxic banal, sinó d'un canvi amb un significat profund.

L'accessibilitat és un dels pilars clau per garantir la inclusió social, laboral, educativa, sanitària... i una bona qualitat de vida per a tota la ciutadania. Conseqüentment, la primera exigència que ens hem de fer ha de ser la d'una mirada àmplia, que no beneficiarà només a uns quants col·lectius socials, sinó a tots i totes.

Les persones amb diversitat funcional i/o afectades per una malaltia mental, igual que qualsevol altre ciutadà/na, han de poder exercir el control de les seves vides, accedir a les mateixes oportunitats i tenir llibertat d'elecció sobre el seu model de vida.

L'accessibilitat i el disseny per a tothom té a veure amb tothom, amb totes les persones, de totes les edats, sexes, cultures, ideologies... És un dret humà reconegut.

Propostes d'acció política sobre els temes prioritaris

Salut

- Definir uns protocols socio-sanitaris específics per a l'atenció de les persones amb diversitat funcional, que evitin les negligències i/o problemes en l'atenció sanitària que sovint aquestes persones pateixen.
- Definir uns protocols socio-sanitaris específics per a l'atenció de les persones afectades per una malaltia mental, que evitin les negligències i/o problemes en l'atenció sanitària que sovint aquestes persones pateixen, en especial en relació amb una malaltia mental greu.
- Millora de les polítiques de prevenció i les condicions sanitàries i socio-sanitàries de les persones amb diversitat funcional, així com de l'atenció mèdica i de les prestacions ortopèdiques i protèsiques adreçades a aquest col·lectiu.

Dret a l'Educació / Formació

- Escola pública, catalana, laica, de qualitat i veritablement inclusiva, dins del marc de l'escola ordinària.

- Mentrestant, hem de garantir el compliment de les Bones Pràctiques Inclusives d'alumnes amb diversitat funcional dins dels centres d'ensenyament ordinaris.
- Garantir la ràtio de professorat de suport i d'educació especial per centre i d'alumnat per aula a fi d'assegurar la qualitat de l'educació.

Habitatge

- Promoure una legislació per garantir l'accés en igualtat de condicions a totes les persones amb diversitat funcional que requereixin un habitatge adaptat.
- Definir programes orientats a l'adaptació progressiva de totes les promocions d'habitatges per a que compleixin els paràmetres tècnics d'accessibilitat. Això inclou la dotació de pre-instal·lacions domòtiques en la totalitat dels habitatges.
- Creació d'una xarxa pública de pisos tutelats per garantir l'autonomia i la integració social en igualtat de condicions a totes les persones amb malalties mentals que ho requereixin.
- Augmentar el nombre de places de les residències adreçades a les persones amb malalties mentals greus. Residències no tancades que permetin la relació dels malalts amb el seu entorn.

La Creació d'Ocupació, Lluita contra l'atur i la precarietat i la Renda Bàsica Universal

- Polítiques actives d'ocupació i prioritització dels recursos cap a l'orientació laboral i la recerca de llocs de treball en empreses ordinàries per a les persones amb diversitat funcional i/o afectades per una malaltia mental.
- Impulsar els Serveis d'Integració Laboral (SIL) amb la finalitat d'afavorir la inclusió de les persones amb diversitat funcional en l'àmbit laboral
- Impulsar el Programa d'Inserció Laboral (PIL) específic per a les persones afectades per malalties mentals. Tallers ocupacionals i Centres especials d'ocupació per a persones amb dificultats d'inserció en empreses ordinàries.
- Aprovar una Renda bàsica de ciutadania adreçada a les persones sense ingressos. Aquesta renda bàsica, de caràcter universal, també permetria

el sosteniment econòmic de les persones amb malalties mentals greus i/o amb diversitat funcional que no poden desenvolupar una activitat laboral remunerada.

Urbanisme Sostenible i Dret a l'Accessibilitat i a la mobilitat

- Aplicar paràmetres d'accessibilitat universal o Disseny per a Tothom, tant en l'entorn urbà, com en l'habitatge i el transport, per tal de fomentar la supressió de barreres arquitectòniques, urbanístiques i de comunicació i promoure el transport adaptat.
- Garantir a tot el territori un transport públic totalment accessible per tal que tothom, i també les persones amb diversitat funcional, puguin desplaçar-se de forma segura i autònoma.
- Definir i oferir el Servei de transport Porta a Porta com a servei públic de transport. Tarifes del servei establertes en els paràmetres del servei de transport públic ordinari. No penalitzar amb tarifes abusives els usuaris/àries amb diversitat funcional que necessiten d'aquest servei per al seu desplaçament i autonomia personal.

Lleure Inclusiu

- Legislació i reglaments que garanteixin l'adaptació de les instal·lacions d'oci i cultura per a fer-les accessibles a tothom. Fer seguiment del compliment d'aquestes normatives. Afavorir la participació activa de les persones afectades per malalties mentals, i d'altres col·lectius amb diversitat funcional, en els programes de cultura i lleure de l'àmbit municipal.
- Facilitar espais i recursos per tal que els col·lectius de persones afectades per malalties mentals i els col·lectius de persones amb diversitat funcional puguin desenvolupar de forma autònoma les seves activitats culturals i de lleure obertes a tota la comunitat (tallers de ràdio; tallers de teatre; tallers de música, etc.)
- Facilitar i Fomentar la pràctica d'activitats esportives entre les persones amb diversitat funcional com un element bàsic per a la salut i el benestar.

Campanyes de sensibilització (Responsabilitat social)

- Promoure l'adopció de noves pràctiques en les maneres de fer, pensar i planificar que atenguin la diversitat de la societat i que afavoreixin l'accessibilitat de qualsevol persona a tots els àmbits socials.

Discussió i Aprovació de la Nova Llei d'Accessibilitat

En l'actualitat (març 2014), la nova Llei d'Accessibilitat es troba en període de discussió parlamentària. La CUP-AE ha presentat 114 esmenes a la Llei.

Posteriorment, s'haurà de desenvolupar el codi d'accessibilitat. Hem d'impulsar mesures de participació transparents, democràtiques, plurals, efectives i vinculants en tots aquells aspectes que consensuin els agents implicats.

LABORAL

Marc ideològic

El treball assalariat no ens fa (ni ens ha fet ni ens farà) mai lliures

El capitalisme ha necessitat del treball assalariat, de múltiples formes, com a mitjà d'acumulació de riquesa. Les persones hem estat, som i serem mercaderies i estem obligades a vendre'ns en un mercat, el mercat laboral, segons una llei, la de la oferta i la demanda, que defensa que els treballadors i treballadores estem en igualtat de condicions que els i les capitalistes.

Una igualtat de condicions que sabem històricament que no és així. Salari mínims. Hores màximes. Contractes temporals. O sense contracte. Categories professionals sense reconeixement. Greus problemes de salut i seguretat en el treball. I una llarga llista de desigualtats que, avui com en el segle XVIII, patim en l'anomenat mercat de treball.

Per tal de revertir aquesta situació, la CUP ens proposem situar al centre de l'economia les necessitats de totes les persones i el treball de cures amb el desenvolupament d'una economia eficaçment planificada i diversificada, amb béns i serveis útils i sostenibles i que comportin una elecció de treball lliure i una redistribució del temps i del treball domèstic.

Des de la CUP creiem que no pot haver-hi un marc de relacions laborals veritablement just en un model econòmic capitalista i patriarcal i que és del tot imprescindible iniciar la via cap al socialisme a partir de la nostra capacitat d'incidència dins les institucions públiques de la mateixa manera que ho fem fora d'elles.

La CUP, com a organització socialista i, per tant, de classe, ha de formar part de i donar suport a totes aquelles iniciatives i lluites que serveixin per atorgar poders a la classe treballadora de les quals forma part de manera indissoluble.

La defensa de l'autonomia obrera s'ha de fer des del carrer però també a les institucions. Cal que des

dels ajuntaments donem suport i participem en totes les mobilitzacions assembleàries i transformadores endegades pels treballadors i per les treballadores de les empreses dels nostres municipis i impulsar i donar cobertura a les experiències de cogestió i autogestió que la classe treballadora proposi.

Cal, doncs, promoure l'autogestió com a mitjà i fi en l'economia i en la societat, com a garantia dels drets socials i de la cura de la vida, en comptes de l'especulació i del creixement econòmic.

Propostes de polítiques públiques de treball en l'àmbit municipal

La regidoria de treball com a eix vertebrador de les polítiques públiques d'ocupació i garant de condicions de treball dignes.

Les regidories de treball assumiran el paper de ser la punta de llança per acabar amb la xacra de l'economia submergida als nostres municipis, tot solucionant els problemes dels falsos autònoms/es, del treball sense contracte, la precarietat dels sectors feminitzats i de l'explotació de les màfies envers la immigració sense papers en el món del treball.

La CUP integrarem el dret d'igualtat d'oportunitats en el món del treball i fomentarem la una distribució del treball segons les capacitats i la voluntat de cada persona i no en una estructura del mercat laboral que reproduceix la divisió sexual del treball.

Municipalització de serveis públics.

Cal una municipalització plena dels serveis que, en l'actualitat, l'ajuntament ofereix en règim de concessió. Cal que els ajuntaments adoptin el compromís de no externalitzar ni privatitzar els serveis públics municipals.

Mentrestant no es pugui exercir aquesta municipalització, els consistoris han de tendir a unificar la seva plantilla sense diferències de condicions de treball. La gestió pública dels serveis municipals ha de garantir la plena equiparació dels convenis col·lectius de treball per tal d'eradicar les múltiples realitats laborals existents entre el personal públic i el personal subcontractat.

Apostem per l'economia social i solidària

Fonamentalment mitjançant les cooperatives de treball que són organitzacions productives gestionades democràticament pels seus treballadors i treballadores i en les quals el capital és propietat col·lectiva d'aquestes. Les regidories de treball dels ajuntaments treballarà colze a colze amb el moviment cooperativista.

Aprofundir en la democratització de l'empresa

La construcció d'un sistema plenament compatible amb els principis de justícia requereix, entre d'altres coses, que també les empreses, que no siguin cooperatives, siguin també espais el màxim de democràtics, lliures de qualsevol forma de dominació. I exigeix que la distribució salarial que procuren els mercats de treball respongui a criteris més igualitaris que no aquells que determina el simple joc de l'oferta i la demanda de treball, al marge de qualsevol mena de regulació.

La democratització en les empreses hauria de considerar també la no discriminació de gènere garantint l'elaboració de plans d'igualtat, reals i efectius, entre homes i dones.

Assumpció d'un paper actiu de defensa dels treballadors i treballadores

Els ajuntaments han de defensar la permanència de les activitats empresarials susceptibles de deslocalització o tancament estudiant i oferint suport públic a vies alternatives de continuació de l'activitat del bé o servei en els nostres municipis i que a la vegada es compti amb la participació activa de la plantilla.

Fi de l'estructura empresarial de l'ens municipal

Cal l'immediat desmantellament de l'estructura empresarial creada pels governs municipals que dupliquen estructures i provoca despeses importants en les figures com ara les persones gerents, els directors/res generals, caps d'àrea amb més poder i capacitat de decisió que els càrrecs polítics escollits per totes i tots desnaturalitzant i fent opac el funcionament dels ajuntaments. Qualsevol organització pública ha de tenir com a màxima el servei a les persones i no la recerca de benefici.

Ajut als treballadors i treballadores autònoms

Per tal que aquests/es treballadors/es pugin accedir als recursos necessaris per continuar desenvolupant la seva activitat, els ajuntaments han de fer de pont amb les entitats de crèdit que fomentin una banca ètica i popular. Caldrà que en les corporacions locals estableixin un protocol amb aquests/es treballadors/es per l'assoliment d'aquests tràmits.

Pensions públiques

Que l'Ajuntament, i les empreses que treballin per al consistori, no fomenti sistemes de pensions privats que permeten la fugida de recursos econòmics cap a bancs, caixes i asseguradores privades que no reverteixen en benefici de tothom. La CUP negociarà la fi d'aquest tipus de sistemes i la seva reconversió en millores de les prestacions per a les persones afectades dins del sistema públic de seguretat social.

Propostes de polítiques públiques de treball en l'àmbit nacional

Marc català de relacions laborals i de protecció social

La legislació sociolaboral és facultat exclusiva de l'Estat espanyol. La lluita per la independència dels Països Catalans és també la lluita pel dret a decidir les nostres condicions de treball i el nostre dret a unes pensions públiques en un país lliure.

Aquest marc, cap al qual cal avançar, no garanteix unes relacions laborals més justes, de manera que un cop l'haguem assolit caldrà vetllar per tal d'assolir-les i no deixar-ne la gestió en mans d'aquells i d'aquelles que han hipotecat el nostre futur com a poble i han jugat amb la dignitat de la classe treballadora.

La CUP defensarem la no aplicació per part de les institucions, i de les empreses que es contractin mitjançant aquestes, de les reformes laborals successives que han esdevingut una minoració de drets de la classe treballadora.

Cal avançar cap a un canvi profund i radical de l'actual marc jurídic laboral, per això cal acordar-ne un de nou regit per un estatut del treball dels Països Catalans que ha de comptar amb el suport d'una nova llei orgànica de drets sindicals.

Una regulació que tingui com a fita les 35 hores setmanals, els 2 dies de descans setmanal, l'accés a la jubilació ordinària als 60 anys, la prohibició de les empreses de treball temporal i les agències privades de col·locació, la prohibició de l'acomiadament lliure, el reconeixement de l'afiliació sindical, una organització específica de distribució del temps i del treball entre mercantil i domèstic,...

Defensa dels drets col·lectius: pel dret de vaga i de negociació col·lectiva

El dret de vaga a l'Estat espanyol està regulat per un decret llei preconstitucional. Els partits polítics espanyols no s'han posat en més trenta anys en una llei de vaga que pel seu rang de dret fonamental ha de ser aprovada pels 2/3 del parlament de l'Estat.

La CUP defensam el dret de vaga dels treballadors i treballadores públics i privats i creiem fonamental que les institucions públiques mai siguin part activa contra les vagues. Multitud de treballadors i treballadores han vist com les seves institucions es giraven d'esquenes i fins i tot els i les pressionaven per desistir del seu dret legítim de protesta.

La CUP defensarem l'exercici de la negociació col·lectiva i que les imposicions unilaterals de condicions de treball són sempre formes autoritàries, que no han de ser justificades i han de ser sancionades.

Defensa de les persones al servei de les administracions públiques, al servei de tots i totes

La imposició d'un model mercantilista de l'Estat social justifica la privatització de la seva realització per part de l'Estat perquè la gestió pública és ineficient i cara mentre que la gestió privada és eficient i estalviadora. Una justificació que la CUP ja ha demostrat com errònia en diversos municipis (per exemple a Celrà i Arenys de Munt).

La CUP defensam la gran tasca que els i les nostres professionals públics realitzen amb la limitació de recursos materials i humans que actualment tenen les administracions públiques.

Renda bàsica

La renda bàsica suposa permetre redignificar socialment aquelles persones que es veuen excloses o en situacions de subordinació, és una mesura d'igualació perquè és de caràcter universal. El concepte de renda bàsica és indeslligable d'una redistribució dels salaris d'acord amb la plusvàlua creada pel treballador i treballadora i no per la quantitat de treball ofert.

La renda bàsica permetria a totes les persones el desenvolupament del treball remunerat, el treball de cures d'un mateix i d'altres persones, el desenvolupament de capacitats personals i col·lectives i la participació política i social.

POBRESA I EXCLUSIÓ SOCIAL

Posicionament Ideològic

Des del 2008, la societat catalana viu un marcat procés d'empobriment. La renda mitjana anual per llar de 28.450 euros s'ha reduït fins als 26.418 euros, fruit del ràpid deteriorament del mercat laboral i de la reducció de les transferències públiques a la població. La taxa AROPE ha passat d'un 16,5% al 2009 al 23,3% al 2011, indicant que l'esmentat empobriment afecta especialment a les capes més desfavorides de la societat.

La conjuntura econòmica i les anomenades polítiques d'austeritat, han incrementat les desigualtats, accelerant la polarització social i l'extensió del risc de pobresa i de la vulnerabilitat social. S'està reforçant un sistema de classes en que les situacions de marginalitat i de pobresa afecten cada vegada a una proporció més important de la ciutadania. Es planteja la necessitat de recuperar en el debat polític la idea que la igualtat és una condició per a la llibertat i de que, en conseqüència, cal un repartiment dels beneficis de l'activitat humana d'acord a criteris que no siguin els dels mercats.

Els ajuntaments, com a administració més propera a la ciutadania, haurien de prendre un paper actiu, compromès i sensible, adoptant mesures, fent canvis i marcant prioritats que donin resposta a la nova conjuntura. Davant d'aquesta realitat, les polítiques socials i d'atenció a les persones han de tenir un paper molt més destacat. Actualment ens enfrontem a l'amenaça que els ajuntaments perdin la plena capacitat de dur a terme polítiques socials, donada l'aprovació de la llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Pública (27/2013). Aquesta llei determina que les competències de serveis socials que fins ara tenien els municipis, seran centrifugades a les autonomies.

No són els serveis socials dirigits a la població vulnerable els que han d'acabar amb la pobresa i les creixents desigualtats. El model de benestar social ha d'anar més enllà del discurs i pràctica assistencialista i de la confusió entre inclusió social i inserció laboral. El

discurs i pràctica en han de promoure l'empoderament de persones i col·lectius i garantir els drets a l'educació i a la sanitat com a eines bàsiques per a la reducció de les desigualtats i la lluita contra la pobresa. Des de l'òptica neoliberal imperant, les situacions d'exclusió s'atribueixen al fracàs o a l'èxit individual de les persones. En la lluita contra la pobresa i l'exclusió social als Països Catalans, des de la CUP hem de defensar la consolidació dels drets socials, frenant el discurs estigmatitzador i culpabilitzador que transfereix a les persones la responsabilitat de les seves situacions vitals. No es poden trobar solucions individuals a problemes estructurals. Les tensions socials que es deriven de les polítiques neoliberals han de ser contestades amb resistència a les institucions, però també amb iniciatives comunitàries i de solidaritat i suport mutu als carrers i als barris.

Les retallades que els governs de Madrid i dels governs autonòmics han emprats, estan provocant la precarització de les vides de les persones i unes dificultats creixents per accedir a uns drets i serveis que són necessaris per a garantir uns mínimes condicions socials. Des de la CUP, no només ens pronunciem contraris a aquestes retallades, sinó que entenem que cal caminar en el sentit advers del que estan fent actualment els governs, per tal d'assegurar un futur just i socialment cohesionat als Països Catalans. Els drets socials, per a nosaltres, són universals i inalienables i, per això, qualsevol retallada en aquests sentits és injustificable i qualsevol tancament de serveis socials suposa una nova barrera.

És l'hora que els ajuntaments passin a ser un agent actiu per tal de transformar l'actual sistema neoliberal basat en el màxim benefici d'uns pocs per damunt dels drets de la majoria. Des de la CUP apostem per la transformació de l'actual ordre econòmic i social com a única via per posar fi a les desigualtats socials. És en l'àmbit local on es fa més palpable la precarització de les nostres vides i el creixement de les bosses de pobresa. Els municipis es troben limitats davant de serveis d'assistència desbordats, cues per aconseguir béns bàsics, recursos de pernocta per persones sense llar plens, forts increments en la demanda d'accés a menjadors socials, mentre veuen com una elit concentra grans propietats i rendes cada cop més elevades.

Detecció i breu diagnosi dels temes a treballar

Resistència contra les polítiques generadores de pobresa i polarització social

La reducció de la pobresa no depèn de polítiques específiques dirigides a paliar-ne els efectes sinó de les formes de producció i repartiment de riquesa i de les polítiques de protecció social. Cal canviar polítiques laborals, fiscals i migratòries, alhora que es garanteixen els drets socials a través d'una sanitat, una educació i uns serveis socials públics i universals. La primera tasca és doncs denunciar un empobriment generat per les anomenades polítiques d'austeritat, materialitzades en les retallades dels serveis públics i les privatitzacions.

Resistència davant de la imposició d'un nou paradigma de gestió de la pobresa

El neoliberalisme renuncia a la reducció i eliminació de la pobresa. A canvi proposa un nou paradigma de gestió de la pobresa i l'exclusió social, basat en:

- Una individualització cada cop més intensa de les problemàtiques socials i en l'estigmatització i culpabilització de les persones en situació d'exclusió;
- El traspàs de funcions a la filantropia privada, destruint el discurs dels drets socials i negant les responsabilitats del sector públic a través de les "estratègies de responsabilitat compartida";
- La utilització d'ordenances municipals i del sistema penal per reprimir les expressions de la pobresa als carrers i per contenir els problemes socials. Les reformes de les administracions públiques empreses pel govern espanyol també generaran un impacte sobre la capacitat de resposta dels municipis a l'empobriment de la ciutadania i el sorgiment d'espais de marginalitat. Cal fer un seguiment de la reforma de la Llei de Règim Local i dels canvis que provocarà sobre els serveis socials municipals.

Construcció d'alternatives

- Impulsar les intervencions comunitàries als barris. L'Autonomia personal de qui pateix situacions d'exclusió social severa depèn de tota la comunitat. L'empoderament passa per la ciutadania completa i la participació.
- Cal una nova definició de ciutadania i acabar amb les polítiques migratòries que permeten l'explotació i la humiliació constant de les persones immigrants.
- Recuperar l'espai públic per a l'ús comú. Lluitar per crear un dret a la ciutat i frenar l'apropiació de l'espai públic per part dels interessos corporatius. Nous espais signifiquen noves interaccions i possibilitats d'inclusió.
- Impulsar el dret a l'alimentació com a dret inalienable.
- Donar suport a iniciatives autogestionades de producció alimentària en horts urbans i de distribució alternativa que superi el caràcter estigmatitzador i justificador de la distribució alimentària moderna que promouen el Banc dels Aliments i els Recaptés. Qualsevol cosa no és millor que res.
- Promoure l'accés a l'habitatge com a mesura preventiva de processos d'exclusió social. Les iniciatives per lluitar contra el sensellarisme s'han de centrar en proporcionar un habitatge, no en una intervenció educativa i monitoritzadora sobre la vida de les persones afectades.

Propostes d'acció política

Àmbit municipal i territorial

- Mantenir les competències municipals i redistribuir les dotacions pressupostàries prioritzant les de matèria de serveis socials, a més cal que aquests serveis s'ofereixin de forma municipalitzada sense donar peu a la lògica externalitzadora del mercat;
- Promoure la coordinació supra-municipal dels serveis socials;
- Garantir la dotació pressupostària de les intervencions comunitàries i frenar la imposició d'intervencions individualitzadores, impuls d'estratègies empoderadores que es basin en l'acció comunitària i no individualitzadora;

- Lluitar contra les barreres implícites amb que es troben les persones en situació administrativa irregular per accedir als serveis socials; Desplegar una política d'hisenda municipal basada en la justícia distributiva: cal una tributació progressiva;
- Donar suport (en forma de mocions i de cessions d'espais) a iniciatives comunitàries contra el malbaratament alimentari (les Xarxes d'Aliments);
- Promoure polítiques d'habitatge social i de suport a les cooperatives d'habitatge;
- Crear Observatoris de la pobresa i l'exclusió social per tal de conèixer quina és la situació real de la que partim, i estableixi indicadors periòdics sobre l'estat de les condicions de vida als pobles i ciutats, per tal de facilitar l'aplicació de les polítiques pertinents per a afrontar les diferents situacions;
- Crear espais de coordinació, relació, intercanvi i impuls entre agents econòmics i socials, que serveixi d'espai de relació i intercanvi entre els agents econòmics i socials, així com de compartició i posada en comú de totes les polítiques que es tiren endavant que tinguin a veure amb la pobresa i l'exclusió social;
- Establir unes polítiques culturals i educatives enteses com a element integrador i de cohesió social;
- Teixir xarxes de suport mutu en forma d'assemblea de persones aturades i treballadores precàries;
- Impulsar polítiques comunitàries d'atenció a la dependència i de solidaritat veïnal, amb una especial atenció a la gent gran;
- Les Administracions Locals com a a exemple d'una contractació i condicions laborals dignes;
- Creació de fons socials municipals per a l'economia social i cooperativa;
- Seguretat ciutadana entesa com la seguretat de no caure en situacions de pobresa i/o exclusió social. Protegir especialment aquells col·lectius que pateixen problemes addictius i de salut mental;
- Mantenir una relació fluida amb totes les entitats que estiguin treballant als pobles i ciutats en contra de les situacions de pobresa (Des de Càritas i Creu Roja a Assemblees d'aturats, entre moltes altres)

Àmbit nacional

- Repartiment de la riquesa, política fiscal i socialització de beneficis;
- Creació d'una política nacional d'habitatge social; Increment del salari mínim interprofessional;
- Renda garantida i replantejament de la qüestió del deute. Renda Garantida de Ciutadania enfront una reforma del PIRMI que condicionarà (encara més) la Renda Mínima als "esforços" per a la inserció laboral;
- Revisió de les lleis d'estrangeria per desvincular els drets del treball i vincular-los a criteris de residència;
- Impulsar l'economia social i cooperativa, l'economia col·laborativa i participativa, els bancs del temps i les monedes socials
- Lluita contra la pobresa energètica: cap llar pobre sense subministraments;
- Prevenció del risc, educació i formació professional;
- Establir polítiques decidides de planificació escolar i distribució de l'alumnat als municipis. Acabar amb el problema de la segregació escolar que molts municipis pateixen, efecte multiplicador de les desigualtats;
- Derogació de totes les ordenances de civisme i plans de seguretat que, basades en el populisme punitiu, alenin la criminalització de la pobresa;
- Assistència sanitària i sociosanitària gratuïta a totes les persones amb independència de la situació administrativa, així com assistència farmacològica gratuïta, tot assegurant places públiques sociosanitàries suficients per atendre la demanda existent;
- Gratuïtat transport públic per a persones aturades, col·lectius en risc d'exclusió social, estudiants escolars i universitaris de centres públics, i pensionistes.;
- Polítiques actives d'ocupació i municipalització dels serveis;
- Proposta de realitzar una jornada similar a les Jornades de Sanitat que van tenir lloc a les cotxeres de Sants el passat 22 de febrer, entorn la pobresa i l'exclusió social. Especialment enfocada a les polítiques socials que fugin de l'assistencialisme i la caritat.

ANTIPATRIARCAL

Àmbit d'actuació i posicionament ideològic

El grup de treball antipatriarcal té com objectius informar, conscienciar, denunciar i presentar alternatives a les conseqüències negatives que té l'existència d'un sistema patriarcal per a la ciutadania en general. Així com, la formació en feminisme dins de les diverses estructures de la CUP.

Definim el sistema patriarcal com aquell que es basa en una organització social on el col·lectiu homes ostenta el poder, és a dir, és el sistema de dominació del col·lectiu homes sobre la resta de col·lectius. Aquesta organització social implica una divisió de funcions i àmbits socials en relació al sexe. Històricament a les dones se'ns ha relegat a l'àmbit privat (tasques de la llar i cura dels fills/filles) i als homes a l'àmbit públic (on es gestiona el poder). El procés de socialització que implica la vida ens educa per realitzar aquestes tasques socials assignades en funció al sexe i amb ella van adjunts tot un seguit de valors i actituds (rols de gènere).

També entenem que el sistema patriarcal es el que sustenta el propi sistema capitalista i que aquests dos es retroalimenten constantment. Pel que ens posicionem com a grup de treball que treballa per la supressió del sistema patriarcal i capitalista, però entenent que la supressió del sistema capitalista no acabarà amb el patriarcat ja que aquest produeix les seves pròpies opressions.

Així doncs, el posicionament ideològic d'aquesta comissió és la perspectiva feminista revolucionària, és a dir, com a dona, com a treballadora i com a ciutadana d'un país oprimat. Treballarem des de aquesta perspectiva contra les desigualtats de sexe-gènere, les desigualtats laborals i l'alliberament nacional dels PPCC.

El GT Antipatriarcal es centrarà en la lluita feminista així com l'alliberament LGBTI (lèsbic, gai, bisexual, trans i intersex(perquè som les dones les que patim una forta desigualtat social pel simple fet de ser dones i per les desigualtats socials que també genera l'heterosexualitat com a patró sexual imposat.

Temes prioritaris a treballar.

Dret a l'avortament lliure i gratuït

El dret a una maternitat lliure ha estat i malauradament continua sent, un dels eixos centrals de la lluita feminista. Fins que la dona no pugui controlar de manera absoluta la seva pròpia reproducció, no podrem alliberar-nos. El control de la reproducció de les dones és un dels pilars fonamentals de l'opressió patriarcal i també molt especialment del capitalisme.

Les conseqüències de les retallades en l'emancipació de les dones

Sota l'excusa de l'actual crisi econòmica els diferents estats neoliberals estan efectuant greus retallades en serveis i drets socials. Per aconseguir avançar cap a la igualtat d'oportunitats i l'autonomia personal de les dones, calen uns serveis públics de qualitat que assumeixin aquelles tasques que tradicionalment hem fet les dones. Si hi ha retallades en l'assistència a la gent gran, a les escoles bressols, en els serveis socials en general, si no hi ha inversió en reeducar a la població vers els comportaments sexistes... la càrrega del treball domèstic, reproductiu i de cura continuarà caient a les esquenes de les dones impossibilitant cap tipus de reconciliació entre la vida laboral i personal, suposant un retrocés important dels drets aconseguits per la lluita feminista.

Alliberament LGBTI:

L'alliberament LGBTI i la defensa dels drets de les persones LGBTI ha de ser un eix fonamental de la nostra lluita contra les desigualtats. Aquesta lluita s'ha d'enfocar, no com una qüestió sectorial, sinó en base a la defensa dels drets de les persones LGBTI, amb una perspectiva interseccional, és a dir, tenint en compte que les persones LGBTI estem travessades per múltiples identitats de gènere, (ètnia, classe social, edat, origen i tenim capacitats diferents i vivim en contextos diversos), i a través de la lluita contra l'heteronormativitat i el binarisme sexual, entenem que aquests són les principals fonts de discriminació.

Les violències de gèneres

Les violències de gènere són les violències que s'exerceixen contra les dones només pel fet de ser dones. La violència contra les dones és una de les violacions dels drets humans més habitual de les que es cometen als Països Catalans, sent una de les conseqüències més greus del sistema patriarcal i capitalista degut a la desigualtat de poder entre gèneres en la societat. És, per tant, un problema universal que afecta a totes les classes, grups socials i ètnies. És un problema públic que requereix de la intervenció de l'Estat, afecta a tota la societat i és un assumpte de drets humans. Però també entenen que la dependència econòmica de les dones de classe obrera dificulta, encara més, la situació envers la violència d'aquestes dones.

Propostes d'acció política

Àmbit municipal i territorial

Dret a l'avortament lliure i gratuït

- Presentar mocions als ajuntaments sobre dret avortament on s'insta al parlament a crear llei pròpia, recolzament i creació de xarxes de suport.
- Crear projectes feministes revolucionaris on es doni informació, suport i alternatives a les dones que vulguin interrompre l'embaràs, a partir de la col·laboració amb col·lectius feministes, plataformes de defensa dels drets o l'EI.
- Creació de taules de drets sexuals i reproductius que vetllarien pels drets de les dones gestionada a partir d'agents socials implicats.
- Treballar amb la xarxa feminista del municipi o comarca o crear espais si no hi són.

Retallades drets de les dones

- Treballar propostes a nivell municipal que permetin no rebaixar cap dret més en les vides de les dones i reclamar-ne més i millor.
- Incloure el discurs transversal a la lluita municipal institucional en tota la defensa dels drets socials, Incloure el concepte de la precarietat econòmica que crea violència intrínseca i incloure concepte que la crisi econòmica reforça el patriarcat a través de la mercantilització dels serveis socials i públics i

que les tasques domèstiques i de cura es carreguen sobre les dones.

- Participar en les plataformes, assemblees i xarxes que estan sortint pels drets socials a diferents parts dels PPCC, intentant des de la CUP donar la visió de gènere a totes les reivindicacions que es facin.
- Presentar mocions per evitar retallades i assegurar serveis municipals que afecten especialment a col·lectius de dones més vulnerables (immigració, violència de gènere...).
- Estudiar la creació de serveis de municipalització dels treball de cures a través de bosses de persones en situació d'atur o sense prestació que realitzi serveis de cures (infants, gent gran, persones dependents, tasques de neteja i manteniment de la llar) a través de la mediació o contractació directa per part de les administracions locals.

Alliberament LGBTI

- Realitzar propostes concretes a nivell municipal que garanteixin els drets universals del jovent LGBTI. Una de les possibilitats seria crear polítiques que afavoreixin el lloguer social a aquestes persones, ja que moltes tenen problemes per poder continuar vivint amb la seva família.
- Defensar polítiques de joventut que puguin construir espais per poder expressar-se sexualment d'una forma lliure.
- Presentar mocions i accions que defensen una educació que tracti de manera adequada la realitat LGBTI.
- Incidir en la importància, l'eficiència i el desenvolupament dels diferents plans d'igualtat municipals.
- Treballar amb col·lectius de la comarca o crear espais per treballar problemàtiques concretes que es pugin desenvolupar en l'àmbit més local i personal.

Violències de gènere

- Utilització del concepte de femicidi i recuperar concepte d'assassinat polític, a través d'actuacions concretes al municipis i comarques sempre que hi hagi un assassinat d'una dona per violència de gènere (sonar campanes, comunicat institucional...).

- Donar-li importància a les agressions que ocorren als moviments socials del municipi o la comarca, i afrontar el problema com un fet públic i polític.
- Realitzar pedagogia entre els col·lectius de dones municipals o comarcals més institucionalitzats per tal que no assumeixen cert discurs de les institucions
- Presentar mocions i fer accions per evitar retallada i supressió de serveis municipals que afecten a aquest col·lectiu de dones (SAID, SIES..)

Àmbit autonòmic parlamentari

Dret a l'avortament lliure i gratuït

- Realitzar un projecte de Llei pròpia catalana sobre els drets sexuals i reproductius a través del treball amb altres col·lectius implicats a través d'espai de treball (plataforma dret propi cos, TUPs....)
- Treballar a la comissió que s'ha creat al parlament per desenvolupar Llei Catalana dels drets sexuals i reproductius apostant per el nostre model integral, ecològic i respectuós amb les dones i les joves.

Retallades drets de les dones

- Incloure el discurs transversal a la lluita institucional a tota la defensa dels drets socials, Incloure el concepte de la precarietat econòmica que crea violència intrínseca i incloure concepte que la crisi econòmica reforça el patriarcat a través de la mercantilització dels serveis socials i públics i que les tasques domèstiques i de cura es carreguen sobre les dones.
- Presentar resolucions que demanen la no supressió/retallades de serveis que afecten directament als col·lectius de dones més desfavorits (immigració, violència de gènere, lesbianes...)

Alliberament LGBTI

- Assegurar la correcta aplicació de la "Llei per a Garantir els Drets de Lesbianes, Gais, Bisexuals, Transgènere i Intersexuals i per a Eradicar l'Homofòbia, la Bifòbia i la Transfòbia" aprovada pel Parlament de Catalunya el passat 2 d'octubre de 2014, no només per lluitar contra el retrocés en drets ja aconseguits sinó també proposant accions en nous àmbits relacionats amb la lluita LGBTI

i amb l'objectiu de millorar qualitativament les condicions de vida de les persones LGBTI i eliminar qualsevol forma de discriminació cap a elles.

- Apostar per la defensa de la de la Oficina per la no discriminació LGBTI amb la funció de instruir, realitzar informes amb regim sancionador i vinculada directament al Parlament a través d'una figura de director/a general que sigui triat per Consell Nacional LGBTI.

Violències de gènere

- Proposar mocions que contemplin accions concretes pel sistema judicial per tal d'acabar amb la situació actual. Les persones del sistema judicial no estan formades ni sensibilitzades en igualtat i violència contra les dones.
- Crear propostes d'eines de prevenció en l'educació bàsica i com un dels pilars per aconseguir la igualtat entre dones i homes. Presentar resolucions per fer complir principis de coeducació.
- Presentar resolucions que proposen propostes d'educació vers la violència de gènere per la gent jove i també per persones adultes.
- Denunciar la ineficàcia dels programes d'inserció dedicats als homes, ja que l'èxit es molt baix. Abordar d'una forma realista el treball amb l'agressor amb noves propostes.

Pla d'igualtat

Continuar treballant en la comissió parlamentaria per desenvolupar Pla d'Igualtat.

Àmbit nacional

Dret a l'avortament lliure i gratuït

Crear i desenvolupar campanya conjunta amb la TEI Antipatriarcal i altres propostes que pugin sortir
Desenvolupar campanya pròpia de la CUP on es visualitzi la importància d'exigir aquest dret.
Participar i/o crear espais a nivell nacional on es treballi un discurs conjunt feminista arreu dels PPCC.

Retallades drets de les dones

Incloure el discurs transversal a tota la defensa dels drets socials que les dones patim més l'efecte de les retallades pel simple fet de ser dones, que la precarietat econòmica crea violència intrínseca i que ha retallat la possibilitat de supervivència digna de moltes dones, i que la crisi econòmica reforça el patriarcat a través de la mercantilització dels serveis socials i públics i que les tasques domèstiques i de cura es carreguen sobre les dones.

Incloure en la defensa dels drets socials com a eix fonamental el dret al propi cos.

Alliberament LGBTI

- Incloure la perspectiva interseccional tenint en compte que les persones LGBTI estem travessades per múltiples identitats de gènere, ètnia, classe social, edat, origen, tenim capacitats diferents i vivim en contextos diversos (urbà o rural, configuracions familiars diverses, etc), que condicionen la forma com vivim la nostra identitat sexual.
- Lluita contra l'heteronormativitat i el binarisme sexual: Entenem que l'heteronormativitat i el binarisme sexual són les principals fonts de discriminació i aquestes no només afecten a les persones LGBTI sinó que structuren la societat mitjançant la normativització de les identitats, la família i les relacions interpersonals.
- Obrir nous camins de lluita i centrar les accions, no només en la defensa d'uns drets concrets, sinó en la transformació de les relacions sexo-afectives i les estructures bàsiques de la societat en general.

Violències de gènere

- Crear protocols dins dels moviments socials per tal de visualitzar les microviolències i micromasclismes i concretar un procediment d'actuació per als casos de qualsevol tipus i forma de violència. Organitzar els espais de forma que no fomenten la violència.
- Socialitzar experiències i crear xarxes de dones per tal de poder compartir processos.
- Realitzar escratxes a jutges i jutgesses que amb les seves sentències ajuden a perpetuar la violència de gènere.
- Replantejar les estructures polítiques de les organitzacions i moviments socials, així com el model de militància i la tipologia de les assemblees i òrgans de decisions. Posant al centre del debat la masculinització de la participació política.

Pla d'igualtat

Desenvolupar el pla d'igualtat intern de la CUP.

LLENGUA

Posicionament ideològic

El model lingüístic de la nova Catalunya (dels nous Països Catalans) que es proposa s'ha de bastir tenint present el context sociolingüístic i sociocultural del segle XXI, en el qual, a més del català i del castellà (i del francès al nord), conviuen moltíssimes llengües més, procedents de la immigració de finals del segle passat (com seria el cas del gallec) i de la nova immigració del segle XXI. Els arguments que en aquest document són vàlids per al català al conjunt dels Països Catalans, també ho són per a l'occità a l'Aran.

En primer lloc, fem una aposta clara per tal que el català, la llengua pròpia i històrica d'aquestes terres, sigui la llengua comuna de cohesió social de les persones que vivim en aquest territori, la qual ha de disposar de tota la cobertura jurídica necessària (un concepte que es pot identificar amb el d'oficialitat) per tal d'assegurar que el català serà la llengua primera de tots els àmbits de la societat catalana. Cal recordar, en aquest sentit, el valor ètic positiu d'idees com restitució i rescabament. Aquesta restitució o compensació es pot fer (i s'ha de fer) amb ple respecte a tots els drets lingüístics de tothom (però no pas a partir dels privilegis de persones que van arribar en altres moments històrics i que, a més, voldrien perpetuar la seva situació de dominació en les noves generacions de catalans).

Per aquest motiu, plantejem una regulació amb drets i deures dels usos lingüístics de les llengües, les que ara són al mateix temps de dominació i d'immigració (el castellà o espanyol i el francès) i les que són procedents estrictament de moviments migratoris. Es vol una societat on no es produeixi cap discriminació per motiu de llengua, la qual cosa vol dir, per exemple, que tothom hauria de tenir dret a l'ensenyament de la llengua del país i, si ho desitja, a l'ensenyament de la llengua familiar, com a forma de reconeixement d'aquestes llengües i cultures al nou país que anem creant.

Aquesta oficialitat única del català no impedeix, però, que considerem que en aquests nous Països Catalans uns dels objectius com a país no sigui el de treballar

pel plurilingüisme dels ciutadans. Un plurilingüisme que ha de tenir el català com a llengua de referència, i que no ha d'oblidar ni el castellà –primera llengua de molts ciutadans d'aquests països i llengua que ens permet obrir-nos a una part important del món–, ni el francès –per raons molt similars a les anteriors, especialment al nord de Catalunya–; ni, evidentment, l'anglès –la llengua de relació internacional avui en dia–; ni les llengües que provenen de la nova immigració –un patrimoni que ens permetrà tenir ciutadans que dominin quatre o cinc llengües.

També tenim en compte que jurídicament hi poden haver diferents graus d'oficialitat i que una llengua pot ser declarada oficial en l'àmbit administratiu però no ser oficial socialment parlant: per exemple podria donar-se el cas que l'escola estigués obligada per l'oficialitat administrativa a oferir ensenyament d'una determinada llengua però els alumnes poguessin escollir-la o no lliurement. No sembla que, en les circumstàncies actuals dels Països Catalans, sigui adequat fer aquestes distincions, ja que el concepte d'oficialitat ha quedat fortament connotat i assimilat a la idea d'oficialitat administrativa, política i social. Si es tracta de trencar l'estatus-quo actual de dominació del castellà i subordinació del català, l'oficialitat única del català és l'instrument jurídic adequat per redreçar la situació del català i desplegar-lo com a llengua nacional de la comunitat, que ocupa predominantment els àmbits d'ús públics i bona part dels privats.

Valorar i gestionar la diversitat lingüística com a riquesa i no com a problema ha de ser un dels arguments que, com a societat, hem de saber explicar, practicar i exportar. És el valor afegit que els catalans podem aportar a un món que massa vegades tendeix a la grisor de la uniformitat.

Per tant, els nostres objectius com a país, que s'haurien de vehicular, principalment, mitjançant el sistema educatiu i els mitjans de comunicació són: transmetre la llengua històrica del país, tant a les persones que la tenen com a primera llengua, com per a les que la tenen com a segona, tercera o quarta; potenciar pautes d'ús lingüístic favorables al català; garantir el coneixement de, com a mínim, dues llengües addicionals a la pròpia del país; afavorir una educació intercultural que ens

permeti valorar allò que ens aporten les persones que vénen de fora; tractar la llengua com una eina que facilita la cohesió social; i entendre-la també com l'element clau que permet l'accés crític a la informació dels ciutadans i ciutadanes.

No es pot desapropiar aquesta oportunitat que ens dóna la història de crear un estat, de cap i de nou, que sigui model al món de gestió de la diversitat i de tracte de les minories, començant, és clar, per l'occitana, i que tingui com un dels seus objectius constitucionals el poliglòtisme dels seus ciutadans, tenint clar, però, que la llengua de cohesió social haurà de ser la catalana (o l'occitana a l'Aran)...

Finalment, cal recordar que el subjecte del procés de normalització és tot el poble que individualment i col·lectiva ha de comprometre's a aturar la minorització i revertir l'actual procés de substitució. En aquest sentit, cal fer autocrítica i admetre que no practiquem la militància lingüística amb la intensitat i naturalitat que caldria i seria possible, com ho demostren algunes de les pràctiques que fem en la vida quotidiana, als jutjats, en el material de les pròpies CUP..

Temes prioritaris

La situació de la llengua al sistema educatiu als diversos territoris catalans

En aquest camp els temes a destacar són: els atacs de la Llei Wert; les sentències contra el fet que el català sigui l'única llengua vehicular del sistema educatiu; els decrets de trilingüisme de les Illes i del País Valencià; en el cas de Catalunya, la denúncia de centres que no compleixen la llei de política lingüística ni la llei d'educació; la situació de les escoles estrangeres on el català és, a voltes, marginal; la situació de la llengua a les escoles de la Franja, de la Catalunya del Nord i de l'Alguer; tornar a potenciar la immersió lingüística en aquest nou context sociolingüístic; l'acollida d'alumnat nouvingut en tota la seva diversitat; l'ensenyament d'adults; la castellanització de bona part de la formació professional (especialment la privada de grans nuclis poblacionals); el bandejament del català en alguns estudis universitaris, o en els estudis no formals: per exemple, escoles de conducció, de turisme, d'esport, d'idiomes....

La situació de la llengua en el món jurídic

En els territoris de l'Estat espanyol on la llengua catalana és oficial, persisteixen dificultats materials pel que fa als drets lingüístics dels catalans en l'àmbit policial i jurídic. L'assumpció que tots els ciutadans espanyols tenen el deure de conèixer la llengua castellana és emprada per estructures i funcionaris per imposar tàcitament o explícitament aquesta llengua. Són molts els catalans que tenen la percepció que és millor canviar al castellà si han de tractar amb la justícia, i hi ha un fort desconeixement dels drets que legalment els emparen. Tot sovint, els professionals del dret adueixen manca de coneixement de lèxic jurídic en català. Més que no pas una mancança en el desenvolupament terminològic, això s'explica per deficiències en la formació inicial i continuada d'aquest personal.

En el territori on la llengua catalana no és oficial la situació és, òbviament, molt pitjor, atenent que l'oficialitat lingüística és precisament allò que ofereix a una llengua el seu reconeixement com a vehicle comunicatiu jurídicament vàlid.

La situació de la llengua en els mitjans de comunicació

En les darreres dècades, l'oferta de mitjans de comunicació en llengua catalana ha experimentat un creixement (tret del que ha passat recentment a les Illes Balears i al País Valencià). Ara bé, si prenem com a exemple l'oferta televisiva, es constata que el creixement en mitjans de comunicació en llengua espanyola (o francesa, a la Catalunya Nord) ha estat encara molt més pronunciat. No ha estat més que recentment que es pot trobar en els quioscos del Principat una oferta diversa de premsa diària en llengua catalana.

Cal remarcar que la situació de la llengua catalana depèn força d'inèrcies històriques. Això explica que, en el cas dels mitjans de comunicació per Internet, que es difonen en un context històric recent, l'ús de la llengua catalana hagi estat assumit d'entrada amb normalitat per bona part dels usuaris.

L'espai comunicatiu dels Països Catalans presenta dèficits crònics considerables. La manca d'agències de notícies i de fonts amb una visió completa dels Països Catalans fa que els mitjans en llengua catalana hagin de dependre d'agències i de fonts de caràcter estatal i, en el millor dels casos, autonòmic. La construcció d'aquest espai comunicatiu és directament obstaculitzada per les polítiques dels estats, que treballen continuadament per la unitat i aïllament relatiu dels respectius marcs comunicatius.

La situació de la llengua en els món sociolaboral

Part del món associatiu i, en els territoris en què el català és llengua oficial, l'àmbit administratiu autonòmic i local són entorns que difonen l'ús normal del català. Més enllà, existeixen encara obstacles a la normalització lingüística efectiva. En el món empresarial, sovint s'addueix la realitat d'un mercat transnacional per recloure el català als usos informals. D'altra banda, l'origen al·lòcton d'una part substancial de la classe treballadora afavoreix en les comarques més poblades l'ús del castellà com a llengua comuna també en els usos informals.

La situació de la llengua en el món cultural

La pròpia història de la Renaixença del segle XIX i la de la represa cultural dels anys 1960 i 1970 explica que sigui en el món cultural on més clara és la percepció de normalització de la llengua catalana. No obstant això, aquest procés de normalització no s'ha completat encara ni de bon tros. No ha estat més que en els darrers anys que els grups musicals que canten en llengua catalana ja no han d'oferir explicacions de per què han fet aquesta tria lingüística. Encara que sembli un espai cultural en fort retrocés, és remarcable la situació de les sales de cinema on, a banda de les dificultats que pateixen les produccions no-nord-americanes, la majoria de films que s'hi projecten són doblats gairebé únicament a la llengua castellana.

Propostes d'acció política

- Realitzar campanyes estables i continuades de promoció de l'ús de la llengua.

- Crear eines comunes per a tots els Països Catalans, tant a nivell organitzatiu, d'intercanvis, de contactes, començant per la utilització, amb naturalitat, de totes les denominacions populars de la llengua catalana.
- Enfortir les organitzacions que ja hi treballen: CAL, FOLC, Plataforma per la Llengua, Joves per la Llengua de les Illes, federació Escola Valenciana...
- Defensar la promoció i l'ús a tots els àmbits de les variants de la llengua catalana integrades en un estàndard comú més ampli i representatiu.
- Promoure dinàmiques d'acollida, enlloc de parlar únicament d'integració...
- Promoure dinàmiques de revernaculització de la llengua en algunes parts del territori (Catalunya Nord i zones del sud valencià).
- Tenir en compte que, tot i ser l'eix principal i identificador de la nació, no hem d'identificar automàticament llengua i nació: hi ha moltes persones catalanes que se senten o es poden sentir participants de la construcció d'aquest país, però que la seva llengua d'origen i de referència en sigui una altra.
- Cal continuar treballant pel desenvolupament de l'oficialitat de la llengua de signes catalana.
- Cal incrementar el compromís de l'ús de la llengua en contextos en què resulta altament simbòlics: Parlaments i altres institucions, festes i celebracions d'èxits, premis, davant del món judicial i en actes notariaus, discursos en inauguracions empresarials, comercials...

CULTURA

Posicionament ideològic sobre l'àmbit de treball

- Assemblearisme de barri, urbà i rural en democràcia directa i transparència com única mediació del govern i empoderament en la gestió cultural pública, ni polítics ni empreses ni associacions, per a que els béns i serveis públics consolidin i blindin la seva dimensió de béns i serveis comuns enlloc de l'estat, el mercat o les clienteleles
- Col·lectivització, autogestió, iniciatives individuals i col·lectives i associacionisme sense ànim de lucre i equipaments i serveis públics no externalitzats en una economia social i solidària tendent a incrementar els béns comuns són un model alternatiu a la industrialització i mercantilització cultural
- Els espais i activitats culturals i socials assolits per les lluites socials d'emancipació i també els que són produïts per les associacions sense ànim de lucre, que no siguin externalitzacions, i allà on encara no s'han pogut generar serveis col·lectius poden fer una contribució clau a l'expansió dels béns comuns complementària de la que fan els béns i serveis públics.
- El desmantellament i privatització dels serveis públics culturals fomenta la precarització, la mercantilització i el clientelisme
- La cultura és un bé comú, les privatitzacions, la propietat intel·lectual capitalista, les capelletes i clienteleles, la tanquen, l'elititzen i la limiten.
- La distinció entre cultura dominant i cultura minoritzada és clau per a la sobirania de les classes populars i dels PPCC
- No hi ha cultura sense drets socials i la cultura és un dret social.
- La cultura compromesa amb l'emancipació ha de contribuir a la destrucció de la societat mercantilista, consumista, patriarcal i contaminadora. Ecologia, feminisme i socialisme són components bàsics de la cultura emancipadora i lliure.

Detecció i breu diagnòstic dels temes prioritaris a treballar

- Cal controlar de forma democràtica les manipulacions de la subjectivitat i sobreexplotació que crea el turisme [33,99]
- El currículum de creació i gaudi cultural en l'ensenyament públic, no autoritari i amb mitjans adequats és un dels pilars per al ple desenvolupament cultural de totes les persones enlloc de només les èlits
- Els mitjans de comunicació públics són el garant del dret a la informació i a la difusió del coneixement per a tothom, han de conviure amb mitjans alternatius i han de ser lliures i al servei de les classes populars
- La cultura digital, els videojocs, les xarxes són també causa de desigualtat social, d'alienació i control social, mentre el capital i el mercat siguin els seus principals agents promotors
- La cultura popular, espontània, actual o tradicional, urbana, de l'esport i de l'educació en el lleure té una importància cabdal i necessita un entorn d'accessibilitat al carrer, la plaça i l'equipament sense ordenances cíviqües ni usos elitistes i comercials que la constrenguin
- La gestió directa pública dels serveis i equipaments culturals municipals és condició bàsica per evitar privatitzacions, desregulacions laborals i clientelisme empresarial o associatiu.
- La llengua catalana és un factor clau de la cultura atès que d'ella en depèn la mateixa existència dels Països Catalans.
- La precarització és norma en el treball cultural immediat.
- La remunicipalització de serveis culturals i de comunicació és indispensable per aturar la concentració de capitals i la centralització
- Les privatitzacions i la centralització territorial i de capitals han desposseït i espoliat als municipis
- Els mitjans de comunicació no lucratiu i de base transparent i assembleària són claus per a la cultura lliure
- Cal repensar les pròpies assemblees i grups de treball i com activar la participació i la consciència de fer política cultural assembleària.

- El municipalisme només es pot sustentar amb la iniciativa dels protagonistes de la cultura.
- Les trobades amb sectors culturals en lluita i conflictes són essencials per a coordinar els plans d'accions en el Mapa de la Cultura en lluita.

Prioritats:

1. Elaboració de l'esborrany de la Tesi sobre Cultura del GDT-Cultura-CUP i posar-la en discussió en les properes Trobades.
2. Recollides d'Iniciatives públiques al marge de la institucional, sense suplir les mancances d'aquesta.

Propostes d'acció política sobre els temes prioritaris

Àmbit municipal i territorial

Base programàtica per la campanya de les eleccions municipals del 2015

- Assemblearisme de barri , urbà i rural en democràcia directa i transparència com única mediació del govern i empoderament en la gestió cultural pública, ni polítics ni empreses ni associacions
- Suport obert a la col·lectivització , autogestió, iniciatives individuals i col·lectives,i associacionisme sense ànim de lucre i/o de plantejament comunitari, i als equipaments i serveis públics no externalitzats, per a l'avenç d'una economia demòtica, social i solidària en detriment del pes i domini de les indústries (capitalisme) i de la mercantilització cultural
- El govern i control dels serveis i equipaments públics ha de basar-se cada cop més en la democràcia directa, i en base assembleària de barri , local i municipal, comptant amb el teixit de moviments socials, lluites i associatiu. Contra el clientelisme i el desmantellament de serveis col·lectius cal evitar la destrucció de llocs de treball públics, sigui per empreses i/o associacions.
- L'execució dels serveis ha de ser pública directa no desregulada en clara oposició a totes les formes d'externalització.
- La remunicipalització de serveis culturals i de comunicació és indispensable per aturar la

concentració de capitals i la centralització.

- Desmuntar velles estructures de gestió municipal com les mesures d'atorgament de subvencions de cultura.
- Gestió d'uns pressupostos en cultura participatius amb les assemblees de barri.
- Gestió dels serveis públics culturals d'acord amb programes i projectes culturals focalitzats en la participació ciutadana Implicant el teixit productiu cultural garantint que les seves propostes entraran en les bases.

Propostes d'actuació en l'àmbit municipal i territorial (tant enfocades de cara a l'actuació institucional com social)

- Cal controlar de forma democràtica les manipulacions de la subjectivitat i sobreexplotació que crea el turisme
- Fort impuls obert de l'autoorganització social i l'associacionisme , mitjançant l'alliberament d'espai urbà per aquestes activitats, hotels d'entitats , la supressió de l'especulació i l'increment de les rendes
- Garantir formació individualitzada i per petits grups en el sistema educatiu públic: música , creació plàstica , creació digital, creació videogràfica i sonora ,espectacle en viu i expressió corporal, radio i tv en les possibilitats d'aprenentatge des de les edats més primerenques
- La lluita contra l'especulació urbanística i d'habitatge i locals és la millor mesura per a la disposició d'espais urbans per a la cultura.
- En les iniciatives col·lectives i associatives reeixides i contrastades,amb vocació de servei col·lectiu cultural bàsic, reconeixement dels llocs de treball de funció pública i ampliació en conseqüència (i amb rigor) de la plantilla estructural pública, però sense fagocitar el govern assembleari popular que existeixi. Per a les iniciatives i activitats igualment reeixides però sense vocació de servei col·lectiu bàsic, cal recolzament econòmic públic directe, com mesura temporal, fins que la imprescindible i igualitària redistribució de la renda social i el final de l'especulació urbana facin innecessària tota subvenció.
- Llicències especials per a mitjans de comunicació no lucratiu i de base transparent i assembleària

- Reducció de les jornades laborals públiques i pressió per a jornades laborals privades menors
- Reserva d'un terç de l'espai de radiofreqüència pels mitjans lliures i sense lucre.
- Retorn a la gestió directa municipal d'OAAA, EPE's , fundacions , concessions administratives en serveis i equipaments culturals.
- Conjuntar les diferents plataformes en lluita per a l'anàlisi i resolucions de les lluites (actuacions conjuntes, suport logístic, canalització i optimització dels recursos per a les mobilitzacions).
- Augmentar i visualitzar les denúncies de l'opressió de cada col·lectiu.
- Propaganda pel fet. Manifest per a la mobilització per a la Cultura.
- Implicar a la societat civil en la defensa per a la cultura catalana.
- La despenalització de l'okupació a Catalunya base per a la disposició d'espais culturals
- Municipalització i federació de serveis bàsics culturals en la base del plantejament dels serveis i equipaments culturals públics
- Renda bàsica per a tothom i mesures transitòries urgents per a sectors culturals més necessitats, i/o conveni intermitència avançat per a creadors, intèrprets, recercadors
- Bloqueig i retirada de les lleis contràries al bé comú cultural: lleis d'austeritat econòmica, lleis de reconeixement de deute, lleis de propietat intel·lectual (substituídes per renda bàsica i drets laborals específics), retirada de totes les reformes laborals, etc.

Àmbit autonòmic parlamentari

Prioritats de treball parlamentari

- El currículum de creació i gaudi cultural en l'ensenyament públic no autoritari amb mitjans adequats és un dels pilars per al ple desenvolupament cultural de totes les persones enlloc de només les èlits
- El treballar 32 h o menys és per a treballar totes i també per a més temps de cultura per a tots
- Evitar l'externalització i desregulació de serveis i equipaments públics culturals de serveis
- Promoure la recuperació del pla d'equipaments culturals, però per a ser revisat per processos assemblearis de democràcia directa en poblacions , barris i ciutats
- Propaganda pel fet. Manifest Nacional per a la Cultura. (contraposició a l'Acord Nacion. de Cultura).
- Interpel·lació al Govern de les lluites i conflictes del mapa.

Propostes d'actuació derivades (tenint en compte també el treball amb altres col·lectius).

- Impuls de lleis i processos de transparència completa sense excepcions de l'esfera pública i de la privada i de l'associativa clientelar

Àmbit nacional Campanyes

- Ensenyament en català als PPCC
- Xarxes i federacions d'equipaments culturals públics i populars arreu dels PPCC
- Llibertat de comunicació als PPCC
- Xarxes d'entitats , associacions a nivell de PPCC
- Per una cultura lliure de precariat als PPCC

Treball amb altres col·lectius..

- Moviments socials i lluites dels PPCC en defensa de la llengua o de l'ecolarització en català
- Sindicats combatius i de classe i col·lectius de treballadors en lluita dels PPCC del sector cultural , comunicatiu i ensenyament i recerca
- Creadors, intèrprets, investigadors , ensenyants de les arts plàstiques , música , escèniques dels PPCC
- Moviments socials assemblearis dels PPCC que abastin la cultura
- Conjuntar els diferents col·lectius en una crida a la lluita en defensa dels drets socials i culturals.
- Elaboració i divulgació del Manifest Nacional per a la Cultura i lluita contra la rumurologia anticatalana

INFRASTRUCTURES I MOBILITAT

Àmbit d'aplicació

Els Països Catalans ocupen més de 60.000 Km2 dels estats espanyol, francès i andorrà. A l'Estat Espanyol: el Principat de Catalunya, les Illes Balears i Pitiüses, en la seva totalitat, bona part del País Valencià i la Franja de Ponent, frontera entre la Catalunya estricta i Aragó. A l'Estat Francès: les comarques dels Aspres, l'Alta Cerdanya, el Capcir, el Conflent, el Rosselló i el Vallespir. El Principat d'Andorra, fundat l'any 1278 amb primer pariatge de Lleida, ocupa 468 Km2. La Val d'Aran, ocupa 634 Km2 dins el límit administratiu de Catalunya. Les terres de parla castellana del País Valencià i la Franja de Ponent ocupen 9.684 Km2. La nostra estratègia de reconstrucció nacional, referida al conjunt dels Països Catalans, ha de comptar amb la disgregació política i administrativa que la història els ha sotmès. L'estratègia i programes de la política territorial de la CUP, ha de comptar amb la diversitat administrativa i política derivades de l'organització territorial i els ordenaments jurídics espanyol, francès i andorrà.

La Constitució Espanyola, de 1978, i els estatuts d'autonomia, atorguen a les comunitats autònomes plenes competències en ordenació del territori, urbanisme, habitatge i medi ambient, tot i que, tossudament, l'estat ha posat cullerada en la matèria, "per cercar una major flexibilitat que ajudés a superar els factors de rigidesa i millorar la capacitat d'adaptació a una conjuntura canviant" (com la Llei 6/98); per via de l'avaluació de l'impacte ambiental de plans i projectes o "regulant el règim bàsic del sòl" (amb la Llei 8/2007). Amb tot, la gestió quotidiana del territori és competència dels ajuntaments que, en urbanisme i control d'activitats, tenen màximes competències prepositives i de gestió. Les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, han permès un salt qualitatiu en la nostra pràctica política, de la suma històrica de moviments locals arrelats a lluites concretes en l'àmbit municipal, hem passat a tenir presència al Parlament, amb el que suposa de captació d'informació, d'altaveu de les nostres propostes i possibilitat (remota) d'incidir en

alguna de les iniciatives que puguin sorgir del legislatiu català. L'estat de la qüestió a Catalunya, diferent de la resta dels Països Catalans, i la nostra força al Principat, ens planteja reptes que no podem defugir.

Posicionament ideològic

Existeixen diversos elements que han frenat una política en matèria de mobilitat justa socialment, eficient amb les necessitats i els drets de les persones i respectuosa i adequada amb el medi i el territori.

Un dels elements és el cos tècnic de l'administració que hereu d'unes polítiques molt simples i poc analítiques s'instal·la en l'immobilisme i la manca de crítica sobre el planejament existent. Degut aquest immobilisme el tècnic de l'administració actua autocensurant-se, sobrevalorant la importància de la infraestructura per sobre de les necessitats de les persones o les capacitats dels territorials.

A totes aquestes mancances dels executors s'ha de sumar l'existència d'un important intervencionisme polític - legislador que es transforma en usuari- de "pressions polítiques", que han incidit excessivament en la presa de decisions sobre projectes concrets, a una escala en la qual potser haurien de prevaldre els criteris tècnics. Així, es prioritza l'assoliment d'objectius en el curt termini per sobre de la correcta aplicació dels principis que haurien d'orientar les polítiques a llarg termini.

A més a més, la dotació d'infraestructures s'ha situat sovint com a estratègia bàsica de les polítiques de mobilitat i així mateix ha esdevingut element bàsic de debat mediàtic, deixant de banda propostes més agosarades però amb menor impacte en l'opinió pública però que són claus per als objectius. Actualment es prima qualsevol benefici a curt termini enfront una major eficiència a llarg termini.

Aquesta baixa qualitat del debat infraestructural, sobretot si ens referim al debat mediàtic, porta a una mala prioritjació de les inversions o dels nous projectes i a la manca de solució del problema en el seu conjunt evitant alhora la creació d'un model de gestió en xarxa de les estructures existents. La manca de solució i estudi global del sistema s'acaba traduint en un

malbaratament dels recursos i en la manca de solució dels nous problemes que d'ells se'n deriven; creant una espiral de solució-problema-solució en la qual trobem encallades a la majoria d'administracions catalanes que tenen competències en aquests aspectes.

Infraestructures i mobilitat: estat de la qüestió

Com en la majoria dels àmbits referents a la situació actual dels Països Catalans, la única unió en l'àmbit d'infraestructures passa per la gestió de l'Estat Espanyol. Qualsevol de les infraestructures que uneixen el territori, i també les internes de cada zona, acaben depenen de l'estat espanyol i fins i tot en alguns casos d'inversions i préstecs europeus.

El primer pas, i sempre que sigui possible, és una autogestió de les infraestructures, i l'autofinançament. Només sense dependre de les condicions i les inversions de l'estat espanyol es podrà arribar a crear una xarxa d'infraestructures completament adaptada a les necessitats reals del nostre territori.

Per tal d'aconseguir una xarxa d'infraestructura eficaç es fa inevitable una visió global de les necessitats particulars de cada nucli, de manera que l'actuació municipal comença per una anàlisi de les necessitats de cada municipi i anar estenent l'anàlisi de manera territorial fins acabar en el conjunt general de tot el territori.

La situació actual, i fins arribar a una independència completa dels Països Catalans, passarà per actuacions i mobilitzacions concentrades en cadascuna de les parts. En l'àmbit de la mobilitat assistim a l'emergència de reptes ambientals i socials (canvi climàtic, imminència dels límits energètics i materials finits, empremta ecològica, increment de desigualtats d'accés a l'ús del transport "públic" col·lectiu, mercantilització del territori) que precisen alternatives inajornables.

A tots els territoris dels Països Catalans s'ha consolidat un model de comunicacions lligat a l'expansió metropolitana i al creixement il·limitat, fonamentats en l'ús del vehicle privat. Una xarxa d'infraestructures de transport d'alta capacitat, Alta Velocitat i transport per

carretera mitjançant autopistes privatitzades i autovies públiques han segmentat triplement el territori i han hipotecat una reconversió adreçada a l'equilibri territorial i al foment del transport públic d'ús quotidià. La planificació viària ha generat expansions urbanístiques més enllà de la pròpia planificació territorial i ha servit els interessos de constructores i immobiliàries dins la fase de bombolla financera.

La prioritització de l'Alta Velocitat ha condicionat la manca d'inversió en el ferrocarril convencional. Les escasses inversions i la manca de gestió en el transport col·lectiu per carretera han convertit aquest mode de transports, fonamental per donar accessibilitat al conjunt del territori, en el gran oblidat, d'ús residual i només utilitzat pels usuaris captius, que per manca de recursos o impossibilitat física no poden tenir accés al vehicle privat. Aquesta situació és especialment dramàtica al País Valencià, doncs la nul·la inversió pública ha generat un cercle viciós de reducció de serveis i demanda.

Propostes d'acció política

Des de la CUP entenem que els principis bàsics d'una bona política d'infraestructures són:

Accessibilitat als serveis bàsics, Dret a la mobilitat vs Dret a la infraestructura

La mobilitat de les persones entesa com a dret només correspon a aquella que dóna accés al drets definits com a bàsics. L'estat, doncs, ha de garantir aquest dret i no la capacitat de les persones de poder desplaçar-se de forma il·limitada pel territori. L'assoliment d'aquest dret no passa per la homogeneïtzació del dret a la infraestructura, sinó que ha d'adaptar-se a les capacitats i a la vocació de cada territori.

Per una correcta gestió i garantia de compliment dels drets ciutadans cal diferenciar en aquest sentit els diversos usos de la infraestructura. La titularitat sempre és col·lectiva.

Adequació a les necessitats de cada territori

L'estratègia de desenvolupament territorial ha de partir d'aquesta redefinició del paper dels diferents espais, estratègia en la qual la mobilitat esdevé un element

bàsic i cohesionador. La planificació no pot en cap cas estar deslligada d'aquesta estratègia territorial que permeti un funcionament eficient en xarxa.

El nou paper del tècnic

La resistència al canvi de la pròpia societat, fa necessari prioritzar les decisions que s'atorguin des de criteris tècnics, sota l'emparedament d'unes lleis que ja permeten una aposta més decidida que la feta fins ara. Dotar al tècnic de la superioritat "moral", de l'autoritat dels instruments necessaris i del respecte polític necessari requereix d'una tasca educativa i de sensibilització. El tècnic ha de poder proporcionar l'argumentació necessària i potenciar la capacitat de defensa des de l'argumentari polític.

Els espais multidisciplinars

La necessitat d'incorporar nous punts de vista, repensar a partir d'altres mirades fugint del dogma. En relació amb processos de participació, prenent com a consideració inicial l'experiència del territori, ja que és el "target" principal de qualsevol projecte.

Integració de l'eficiència com a principi de les polítiques públiques, no només per una qüestió de restricció pressupostària sinó per a la desaparició del balafament: La recerca d'una major eficiència en les polítiques passa per la definició d'actuacions toves, que permetin reutilitzar les infraestructures donant-les un nou ús.

Controlar de forma eficaç i durant tot el procés constructiu els projectes vigents per evitar la despesa excessiva.

Repensar l'execució de les infraestructures a mig construir en el marc d'una nova prioritització de les inversions en el nou context.

En aquest context d'austeritat, caldrà tenir en compte la capacitat d'adaptació de la infraestructura (BUS segregat - Tramvia - Tren)

En base a aquesta situació es plantegen tres temes principals a treballar

- Solucions per l'estat actual. Actualment hi ha moltes obres inacabades, tenim tot el territori de

cap per avall. Carreteres a mig fer mantenint de manera perpètua desviaments que havien de ser provisionals. Perllongaments de línies de ferrocarril soterrades també a mig fer amb carrers i places amb la circulació tallada i amb forats oberts. Trams finalitzats sense urbanitzar i estacions provisionals. Degut a la situació en què ens trobem de mínima possibilitat de finançament, caldria buscar solucions per acabar tot el que està a mitges abans de començar infraestructura nova.

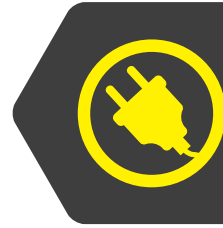
- Organització de les Institucions. Cal un ferm debat sobre quin és el sistema de gestió actual i quin és el paper actual dels tècnics en la presa de decisions. Les direccions han d'estar ocupades per càrrecs tècnics competents i no per figures simplement polítiques. Relacionat amb el punt anterior, cal la manera d'evitar que canvis de govern condicionin les prioritats de projectes inacabats. A banda del paper dels tècnics, calen solucions per al sistema actual de finançament. Cal buscar alternatives per tal d'evitar dependre de finançament exterior.
- Pla d'Infraestructures i mobilitat general. És necessària una radiografia general d'arreu del territori on es facin evidents les mancances en la xarxa actual i les necessitats particulars de cada part del territori.

Identificació dels col·lectius implicats

Els principals col·lectius implicats són tots els ciutadans dels Països Catalans, ja que les infraestructures i la mobilitat afecten a molts paràmetres de la quotidianitat. De totes maneres caldrà tindre en compte dos jerarquies: en primer lloc segons el tipus d'urbanisme existent al territori, conurbació, alta i baixa densitat, urbanització dispersa i urbanisme de muntanya; en segon terme caldrà prestar atenció a col·lectius potencialment desprotegits: vianants, ciclistes i la mobilitat de gènere, o la conciliació del transport públic i la família.

ENERGIA

Per la sobirania i l'autosuficiència energètica a la República de Catalunya

Introducció

Aquest document pretén establir quines han de ser les línies estratègiques de les propostes de la CUP pel que fa al tema energètic en l'àmbit dels Països Catalans.

El model econòmic mundial està totalment condicionat per les energies fòssils i molt concretament de la producció de petroli, de manera que no hi ha creixement del PIB sense creixement en la producció de petroli. Doncs bé, estem arribant a la fi de l'extracció de petroli viable econòmicament (el famós peak-oil) que segons l'Agència Internacional d'Energia es va assolir a l'any 2006. És a dir, si l'any 1930 s'havia d'invertir un barril per obtenir-ne 100 (una Taxa de Retorn Energètic -TRE- de 1/100), avui, amb el mateix barril, només se n'obtenen 20 (TRE 1/20). I aquest també és el cas d'altres energies no renovables. Segons la mateixa Agència Internacional de l'Energia, el carbó arribaria al seu peak l'any 2015, el gas el 2020 i l'urani el 2040.¹

Cada dia, tant a nivell mundial com a casa nostra, consumim més energia, tot i l'eficiència energètica dels nous aparells i electrodomèstics. Aquestes dades també venen confirmades per l'Agència Internacional de l'Energia que, en el seu informe del 2012, preveia un creixement de la demanda global energètica de més d'un terç fins el 2035.

Les energies renovables no poden suplir el petroli si es mantenen aquests nivells de consum energètic, ni tan sols en la demanda d'energia elèctrica. De fet, la instal·lació i manteniment de les grans infraestructures com els parcs eòlics depenen de l'energia i la potència que facilita el petroli (construcció dels molins, transport, muntatge, manteniment, etc). Són les fonts d'energia el

que són renovables, però no l'energia que necessitem per a construir els molins, les plaques solars, les bateries ni res que utilitzem per captar, transformar i canalitzar l'energia. D'altra banda, la ingent demanda d'energia actual fa de les renovables un complement necessari més que no pas un substitut d'altres fonts.

Cal tenir clar que les renovables són la única alternativa però no la solució a la demanda d'energia actual. La seva taxa de retorn energètic (TRE), o sigui, l'energia que genera menys l'energia necessària per a produir-la, és molt baixa en comparació a la que ha tingut el petroli. Solar tèrmica i fotovoltaica tenen una TRE de 1,6 a 9 mentre que l'eòlica de 5 a 20.²

Aquesta situació energètica està duent a certs sectors a veure amb més bons ulls les centrals nuclears com a generadores d'energia suposadament "neta i barata". Ni és neta, donats els riscos d'accidents o els residus tòxics que generen, ni barata ja que la gestió diària i el seu desmantellament requereixen una enorme despesa de recursos per tal que no siguin un problema en un futur proper.

Per un altra banda, a Catalunya existeix una gran dependència energètica envers energies no renovables que no es produeixen en el nostre país. El consum d'energia primària a Catalunya a l'any 2009 es distribuï en un 47,2% provinent del petroli, un 24,6% provinent del gas, un 20,1% provinent de les nuclears, un 0,6% del carbó, un 3,5% d'altres fonts i un 4,1% de les renovables. Això significa que un 95,4% no és renovable i, a més, és dependent de l'exterior.³

La sobirania i l'autosuficiència energètica per a Catalunya només es poden assolir repensant el model energètic i, alhora, repensant també el model econòmic i social des d'una òptica de la sostenibilitat de tots ells. Això ha d'implicar un canvi radical i necessari dels nostres hàbits si volem viure dignament només amb la generació d'energies netes.

Des de la CUP es proposen tres àmbits.

1. A.Turiel. citant :Searchingfora miracle, Richard Heinberg(2009) -citant Prof. Charles Hall

2. Emili Garcia Ladona citant: David Elliott, A sustainable future? The limits of renewables, Before the wells run dry, Feasta 2003
IanHore-Lacy, Renewable-Energy and Nuclear Power,Before the wells run dry, Feasta2003
Cleveland et al.Energyand the U.S. Economy: A BiophysicalPerspective, Science31,1984

3. Pla_Energia_Catalunya_2006-2015,0, 20121001_PECAC - Dades referents a Catalunya al any 2009 (últimes que es tenen)

Mentre no assolim la sobirania com a país, les accions i campanyes proposades són

- Incrementar la consciència social sobre la crisi energètica en la que estem, que tot just ha començat a mostrar la seva cara, i la presa de consciència de la reducció de la demanda.
- Exercir la desobediència als oligopolis energètics, per afavorir l'autoconsum i la desconnexió envers a aquests. Davant les accions legislatives del PP, pel que fa a l'autogeneració, cal fer una caixa de resistència per a recolzar la insumissió energètica.
- Denunciar el deute fraudulent creat per les grans empreses conegut com a dèficit tarifari. Van especular en el seu moment i els va sortir malament: això no toca pagar-ho a la ciutadania.
- Fomentar i recolzar les cooperatives de consum energètiques com per exemple SOM ENERGIA
- Treballar de forma conjunta amb tots els grups i plataformes (CMES, XES, CUP, PC...) que estem tractant el tema energètic i compartir coneixements per a crear una vertadera Plataforma Alternativa Energètica.
- Continuar denunciant les "portes giratòries" entre els grans oligopolis i ex alts càrrecs polítics.

Canvi de model energètic: sobirania i autosuficiència energètica

Des de la CUP es defineixen diverses línies estratègiques:

Reducció de la demanda energètica

L'energia, com ja s'ha dit, és el motor econòmic d'un país. L'any 2009 a Catalunya el consum energètic final per sectors es repartia de la següent manera: el 3,5% el sector primari, el 41,0% el transport, el 26,9% la indústria, el 16,3% el sector domèstic i el 12,3% els serveis.

Per una altra banda, tal i com apunten diversos estudis, per aconseguir el 100% de producció elèctrica procedent d'energies renovables, caldria reduir la demanda actual al 50% sense caure en el parany només de l'eficiència energètica. Cal proposar en cada sector les corresponents reduccions de la demanda energètica.

Abordar aquesta reducció significa, per una banda, crear la nova cultura de l'energia on s'estableixin els drets i deures individuals i col·lectius i això implica que tant les institucions públiques com el conjunt de la ciutadania han d'assolir aquest repte. I per l'altra, establir Plans Energètics d'àmbit nacional, regional i municipal coordinats entre sí, que estableixin la transició energètica cap a les renovables a curt, mig i llarg termini; que estableixin el cost econòmic que implica i que continguin directrius a incorporar en les altres lleis sectorials amb implicacions energètiques (urbanisme, transport, edificació, pagesia, etc.), així com les normes i reglaments, cànons, impostos, ordenances municipals, etc. de tots els sectors productius.

Producció, distribució i gestió energètica distributiva versus centralitzada. Propietat i gestió pública.

Els sistemes de producció i distribució, així com la seva gestió, han de ser públics o bé gestionats per la ciutadania (amb cooperatives, per exemple) per tal de garantir l'accés a l'energia.

El model energètic haurà de ser fonamentalment elèctric i provinent d'energies renovables, a escala regional o municipal i proper als nuclis de consum. Les reserves petrolíferes i gasístiques del país (importades) s'han de reservar als sectors econòmics imprescindibles fins a la seva reconversió total a renovables.

Les institucions públiques han de gestionar de forma clara la producció, la distribució i el consum final i hauran de fer el seguiment de les instal·lacions renovables.

L'autogeneració individual i col·lectiva és un aspecte fonamental de la legislació energètica.

Drets i deures energètics

La Constitució Catalana serà la Carta Magna que caldrà redactar i on s'hauran d'indicar els principis fonamentals i els drets i deures de la ciutadania pel que fa a la qüestió energètica.

L'ètica i la repartició justa dels recursos han de ser aspectes clau, tan a nivell de país com a nivell global. En

el moment que la producció i distribució són públiques s'ha de garantir que totes les persones tinguin accés a l'energia com un dret fonamental.

Cal proposar quins han de ser els agents i els mecanismes de participació, on la ciutadania sigui un membre actiu i estigui implicat en la gestió energètica del país. La informació energètica ha de ser pública i accessible a la ciutadania.

Cada municipi i àrea supramunicipal tindrà el seu Pla Energètic i la potestat en la gestió energètica a partir de les directrius del Pla Energètic de Catalunya.

Model energètic i natura

Cal repensar l'àmbit energètic envers la natura. En aquest sentit, el Pla Energètic de Catalunya analitzarà la implantació i l'emplaçament de les explotacions energètiques solars en funció de la tipologia de sòl. Serà preferentment en sòl que hagi perdut la seva naturalesa rural com són sòls urbanitzables o urbans que ja existeixen.

L'explotació del boscos caldrà que es faci en termes de sostenibilitat per no tornar a caure en les grans desforestacions del passat, on els boscos eren vistos només com a sistema de producció i no de biodiversitat.

La producció energètica renovable en cap cas haurà de ser incompatible amb el medi ambient i la biodiversitat.

Model energètic i àmbit laboral

El Pla Energètic de Catalunya i els seus plans derivats hauran de proposar les línies estratègiques bàsiques i d'inversions econòmiques per a cada sector productiu per tal d'incentivar la creació de llocs de treball ambientalment respectuosos i amb una valoració dels àmbits que es volen reduir: demanda energètica, emissions de CO2 i altres gasos d'efecte hivernacle, residus, etc.

Haurà d'establir el calendari d'actuacions i de les inversions econòmiques que caldrà fer, tant a nivell nacional, àmbits supramunicipals com a nivell municipal.

Transició energètica global per a la sobirania i l'autosuficiència energètica

La transició energètica s'ha de configurar en base a propostes ben argumentades i valorades a nivell energètic i econòmic (% del PIB), amb la definició de les etapes necessàries per arribar-hi, inclòs el tancament de les centrals nuclears (com es farà? Quan? Qui ho pagarà?).

Caldrà valorar a què destinem el petroli minvant (sector alimentari, sanitari, educatiu, etc.) i com anem suplint la resta de derivats del petroli amb alternatives viables.

També caldrà valorar el cost tècnic i de formació dels nous gestors energètics, així com els actors socials i econòmics que hi han d'estar implicats.

URBANISME

Àmbit d'aplicació

Els Països Catalans ocupen més de 60.000 Km2 dels estats espanyol, francès i andorrà. A l'Estat Espanyol ocupen el Principat de Catalunya, les Illes Balears i Pitiüses, en la seva totalitat, bona part del País Valencià i la Franja de Ponent, frontera entre la Catalunya estricta i Aragó. A l'Estat Francès: les comarques dels Aspres, l'Alta Cerdanya, el Capcir, el Conflent, el Rosselló i el Vallespir. El Principat d'Andorra, fundat l'any 1278 amb primer pariatge de Lleida, té una superfície de 468 Km2. L'occitana Val d'Aran, ocupa 634 Km2 dins el límit administratiu de Catalunya. Les terres de parla castellana del País Valencià i la Franja de Ponent ocupen 9.684 Km2. La nostra estratègia de reconstrucció nacional, referida al conjunt dels Països Catalans, ha de comptar amb la disgregació política i administrativa producte de la seva història. L'organització territorial i els ordenaments jurídics espanyol, francès i andorrà condicionen l'alternativa territorial de la CUP.

La Constitució Espanyola i els estatuts d'autonomia, atorguen a les comunitats autònomes plenes competències en ordenació del territori, urbanisme, habitatge i medi ambient, tot i que de forma tossuda, l'estat ha posat cullerada en la matèria regulant el contingut bàsic de la propietat del sòl o amb l'avaluació de l'impacte ambiental de plans i projectes. Amb tot, la gestió quotidiana del territori és competència dels ajuntaments que, en urbanisme i control d'activitats, tenen les màximes competències prepositives i de gestió. La presència al Parlament de Catalunya, ha permès un salt qualitatiu en la nostra pràctica política.

De la suma de moviments locals arrelats a lluites concretes en l'àmbit municipal, la presència al Parlament de Catalunya permet obtenir informació, fer d'altaveu de les nostres propostes i incidir, remotament, en iniciatives del Legislatiu. La situació a Catalunya, diferent a la resta de Països Catalans, planteja la independència com a repte indefugible.

Posicionament ideològic

El nostre projecte, independentista i d'esquerres està referit al conjunt dels Països Catalans, les nostres idees força són la defensa dels drets polítics i socials de totes i tots en una societat inclusiva i antipatriarcal, la sobirania energètica i alimentària, la defensa del medi natural (atmosfèric, rural i urbà), una gestió pública i sostenible dels residus basada en el reciclatge i de l'aigua. Tret dels països subdesenvolupats, la sostenibilitat del planeta exigeix l'aplicació de polítiques de decreixement que, en el nostre cas, han d'anar acompanyades d'un repartiment del treball i la riquesa.

Per una força, encara que emergent, minoritària com la nostra la construcció nacional passa per desenvolupar alternatives en la lògica del model econòmic social que proposem, estendre l'organització a tot el territori i enfortir-la en els àmbits en que ja hi tenim presència. La construcció de la unitat popular ha d'aprofitar les possibilitats que ofereixen la lluita directa i la institucional, aportant el nostre treball diari i la capacitat d'anàlisi resultant del coneixement i l'experiència pràctica. En aquesta tasca teoria i pràctica són indistingibles.

La CUP, hereva de les lluites històriques en defensa del territori i particip de les lluites actuals i l'acció directa, mostra la força i possibilitats de transformació dels moviments socials. Lluitar per millorar les condicions de vida als pobles i ciutats, és essencial en la construcció d'un model alternatiu de societat en el que les polítiques d'habitatge i el suport a l'economia productiva, agrària i industrial, esdevindran els vectors clau de la matriu territorial. L'acció directa i el foment de la participació són part fonamental de la nostra praxis. El moviment ocupa i la resta de formes d'auto-organització i participació directa, com el moviment cooperatiu o l'auto-construcció són puntes de llança de l'acció territorial de la CUP.

Territori, urbanisme i habitatge. Estat de la qüestió
La crisi ha desmentit la fal·làcia que la transició del

feixisme a la democràcia burgesa a l'estat espanyol es va completar fa anys. Els casos de corrupció que afecten governs de tot color, la recentralització de l'Estat i la retallada de llibertats formals i drets individuals i col·lectius ens torna la crua realitat del sotmetiment nacional i de classe a que estem sotmesos. L'especulació immobiliària i la corrupció han estat les eines de les partitocràcies en l'equilibri de poders fàctics del post-franquisme. El medi natural, rural i urbà, el patrimoni històric i cultural, el litoral, el cycle de l'aigua, l'energia, les infraestructures i els serveis han patit les conseqüències d'aquesta voràgine. La forma de tinença de la terra i la necessitat de sòl per la producció de bens, serveis i habitatge determinen el model de gestió del territori i l'impacte de la societat sobre el medi. La contradicció ciutat-camp és l'efecte més conegut (no exclusiu) del desenvolupament de les societats industrials. La teoria del creixement il·limitat com a motor de la història (que s'afegeix a la lluita de classes) fa temps que ha estat superada. La sostenibilitat és la via per accedir al futur i això passa per planificar el decreixement.

El Dret ha anat guanyant presència en les relacions humanes en la nostra societat, també en la tinença i ús del territori. A més d'eina utilitzada per organitzar l'estat i regular les relacions socials, el Dret legitima el sistema. D'aquí ve la inclusió en la Constitució de la funció social de la propietat (després de reconèixer el dret a la propietat privada i la herència) i el dret a disposar d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona i accedir a un habitatge digne i adequat. Independentment de qui tingui les competències, el Dret regeix l'ordenament del territori, el règim del sòl i les polítiques d'habitatge. El fraccionament jurisdiccional dels Països Catalans dificulta un programa comú aplicable a tots i cadascun dels territoris. A Catalunya, la realitat territorial la determinen el procés d'independència, la crisi immobiliària, el dèficit de gestió urbanística i manca de protecció de la legalitat, l'intervencionisme del govern de la Generalitat per sobre del local, l'amiguisme i escassa preparació de molts responsables als diferents nivells de l'administració i la inseguretat jurídica provocada per les constants modificacions del marc legal, que ha sofert deu modificacions en deu anys (i n'hi ha un altre en marxa que no sembla hagi de millorar qüestions bàsiques

com la participació ciutadana ni l'eficàcia i capacitat de gestió dels ajuntaments). L'organització territorial i el règim local són també temes que caldrà debatre en la perspectiva de la construcció d'un nou estat. El triomf del model neoliberal, per sobre de l'interès col·lectiu, es repeteix en iniciatives fetes a mida (el Bulli o BCNWorld) actuacions que, aprofitant-se de la crisi, ignoren el medi en que actuen. A les ciutats les polítiques urbanístiques s'han centrat majoritàriament en actuacions de caràcter expansiu, sovint sobredimensionades o innecessàries, que han contribuït decisivament a la bombolla immobiliària; mentre les problemàtiques internes, com la segregació espacial de grups desfavorits, els desequilibris en barris històrics convertits progressivament en museus per al turisme, les restriccions dels usos col·lectius en els espais públics, la manca d'equipaments per a l'autogestió de determinats sectors socials, s'han accentuat. El planejament territorial no pot obviar la realitat del territori, el context socioeconòmic, ni la legalitat del planejament preexistent (sense que això suposi submissió als particularismes d'aquests plans). Les ARE, a Catalunya, i el pla del Cabanyal, a València, són exemples de grans projectes que han assolat el territori. La Llei de barris (2004-2009), amb limitacions pressupostàries, és l'excepció que convida a reflexionar sobre els criteris i prioritats d'inversió que hauria d'haver arribat a més llocs...

En l'àmbit de Territori i Mobilitat assistim a l'emergència de reptes ambientals i socials (canvi climàtic, imminència dels límits energètics i materials finits, empremta ecològica, increment de desigualtats d'accés al transport, mercantilització del territori) que precisen alternatives inajornables. Al Principat, s'ha consolidat un model de comunicacions radial lligat a l'expansió metropolitana i al creixement il·limitat, basats en el vehicle privat. Una xarxa dual d'autopistes privatitzades i autovies públiques ha segmentat doblement el territori i ha hipotecat una reconversió adreçada a l'equilibri territorial i al foment del transport públic. La planificació viària ha generat expansions urbanístiques més enllà de la pròpia planificació territorial i ha servit els interessos de constructores i immobiliàries dins la fase de bombolla financera. L'aposta per l'Alta Velocitat ha suposat una greu fragmentació de corredors biològics, ha incrementat la radialitat territorial i ha hipotecat,

ahora, la inversió en el ferrocarril convencional mancat de competitivitat i de nous projectes. El transport en autobús també ha estat víctima del col·lapse metropolità mancant veritables accessos independents de carril bus. En política d'habitatge, tret d'alguna experiència local, el balanç és decebedor. S'ha treballat de cara a la galeria. El Pacte Nacional per l'Habitatge (2009-2016) i el Pla Territorial Sectorial d'Habitatge (2010) tant sols han existit sobre el paper. La Llei del dret a l'habitatge (Llei-18-2007) ha servit de poc i la competència exclusiva de la Generalitat no passa de caricatura si es té en compte la dependència dels pressupostos de l'estat. En un mercat monopolístic en que el preu el fixa el venedor, lluny d'adoptar les mesures eficaces per a garantir l'accés a l'habitatge i evitar l'especulació, s'ha optat per augmentar el cost del producte a través dels estàndards amb la pretensió de rebaixar els beneficis. Les polítiques actives s'han restringit a gestionar el patrimoni heretat del franquisme i aplicar els plans estatals d'habitatge. Els ens i societats vinculats a les administracions (la majoria en crisi) són exemples de mala gestió, quan no de corrupció. La irrupció de la PAH, ha posat en evidència un Dret hipotecari caduc que regula la via principal d'accés a l'habitatge. El fracàs de la ILP, al Parlament Espanyol, demostra la supeditació de l'Estat al capital financer al socialitzar les pèrdues i derivar el botí hipotecari a un "banc dolent" a l'espera de revaloritzar els actius, incomplint de forma flagrant la pròpia CE. Passats quaranta anys de la Reforma de la Llei del Sòl (1975) les vies principals per a la política d'habitatge segueixen sent el foment de l'edificació i us del sòl (sobre tot, mitjançant la fiscalitat), l'obtenció de sòl públic, per desenvolupar-hi plans d'habitatge, i els ajuts a promotors i compradors (controlat econòmicament pel govern central). Les actuacions integrals als cascs antics (principalment amb la Llei de barris), per raons de pressupost, han estat poc més que anecdòtiques.

Propostes d'acció política

La manca de sobirania hipoteca la gestió territorial, per fixar el marc necessari per impulsar polítiques territorials, urbanístiques i d'habitatge al servei de les classes populars cal la independència.

Propostes de caràcter general

- La defensa del territori i la lluita contra la corrupció (en totes les seves expressions) són una prioritat, tant a nivell general com local. La crisi abona la imposició d'actuacions amb fort impacte, hem de respondre aquest tipus d'agressió en forma de Plans directors urbanístics o "lleis a mida". Cal fer el seguiment de les resolucions i acords de la Conselleria i les Comissions d'Urbanisme que els donen cobertura legal. Al Parlament, s'ha de fiscalitzar les lleis urbanístiques i les que faciliten actuacions contràries al planejament.
- Les polítiques urbanístiques han de fomentar en la mesura possible la sobirania i l'autosuficiència energètiques, alimentàries i, en general de recursos naturals.
- Cal una moratòria en l'aplicació del planejament territorial, pel que fa a les determinacions relatives als sistemes urbans, actuacions estratègiques i infraestructures de mobilitat, i adaptar els continguts a la realitat sorgida de la crisi. L'organització territorial i el planejament s'han de basar en principis comuns com la sostenibilitat, la inclusió, la transparència i la participació. L'avaluació ambiental dels plans i projectes ha de ser part de llur redacció, estar sotmesa al control jurisdiccional i no dependre de l'administració que el promou i l'aprova.
- S'ha de garantir la vigència del planejament mitjançant la seva modificació o revisió. En aquest context, el sòl no urbanitzable s'ha de preservar i, si cal, revertir la qualificació d'aquell sòl urbà o apte per urbanitzar, fruit de la bombolla immobiliària, que avui resulta innecessari.
- Cal potenciar l'execució de planejament a càrrec del poder local i la incorporació de nous agents de gestió en el marc de l'economia cooperativa. En sòl urbà, aplicar el dret de retracte i tempteig i en sòl rústic, impulsar un banc de terres en la línia del que funciona en l'Estat francès amb la incorporació de sòl improductiu de titularitat privada.
- És necessari completar la protecció de la legalitat urbanística tipificant com a infraccions els actes de l'Administració contraris a la legalitat urbanística i, també, "l'omissió en la gestió de programes i plans".

- Cal garantir la participació ciutadana en la gestió de l'urbanisme i recolzar les lluites populars en defensa del territori. La participació, amb capacitat d'influir en les decisions, s'ha d'estendre a l'acció dels grups alternatius i al treball voluntari. Ara i en un futur immediat cal entendre els horts urbans, com a un camp d'aplicació de l'ocupació i l'autoconsum.
- La dependència històrica dels pressupostos de l'estat ha condicionat la política d'habitatge. Les prioritats han de ser l'habitatge de lloguer, l'accessibilitat de tots aquells que requereixin unes prestacions específiques, fomentar la rehabilitació i l'eficiència energètica dels edificis (amb criteris de proporcionalitat cost-benefici). Cal exhaurir la via de la fiscalitat com a instrument de política d'habitatge per evitar el malbaratament immobiliari, garantir l'eficiència de la iniciativa pública i recolzar la promoció sense ànim de lucre i evitar el frau i la mala gestió del parc d'habitatge públic o protegit
- Cal una gestió i propietat pública de la xarxa d'autopistes amb possibilitat d'establir determinats peatges públics dissuasius que també puguin ser eines de recaptació destinada al transport públic i al manteniment de la xarxa. Per tant cal aturar qualsevol intent d'allargar concessions i avançar en la nacionalització de les autopistes privades.
- El principi de funció social s'ha d'aplicar a tota forma d'ús i tinença del sòl. S'han d'endegar les mesures que calgui per impedir els habitatges buits, en especial els que són propietat de bancs i grans inversors.
- Cal incorporar criteris de racionalitat per a una gestió d'un sòl industrial sostenible com a suport per a la recuperació econòmica i l'ocupació. Per aquest objectiu és bàsica la perspectiva supramunicipal i la gestió pública de l'energia i els serveis, cercant l'autosuficiència a tots els nivells.
- La recuperació urbanística dels barris degradats a d'anar acompanyada de polítiques socials que evitin que siguin un focus de marginalitat. Un barri és més que un conjunt d'edificis, també són els seus habitants i malament es pot rehabilitar quan se'ls expulsa.
- Els municipis amb urbanitzacions amb dèficits urbanístics (també en sòl urbà) han de prioritzar la seva regularització i garantir l'accés ciutadà a les infraestructures i serveis bàsics.

A nivell local

- A cada territori, les organitzacions locals han de definir les seves reivindicacions concretes.
- Hem de lluitar contra la corrupció i el nepotisme (de forma participativa, amb tots els mitjans a l'abast) i denunciar les despeses sumptuàries de caire electoralista o amb finalitat clientelista. I denunciar que sovint s'han malbaratat recursos públics en equipaments o infraestructures sobredimensionats, quan no innecessàries.
- S'ha d'auditar la gestió del planejament i, en funció del resultat, completar la seva execució o actualitzar-la. La gestió de l'urbanisme inclou la formació del pla municipal i la seva execució d'acord amb l'interès públic, garantir els drets dels ciutadans a un habitatge digne, uns equipaments i serveis urbans bàsics adequats, fer sostenible el territori i protegir el patrimoni natural, cultural i històric.

SOLIDARITAT INTERNACIONALISTA

Posicionament ideològic sobre l'àmbit de treball

La solidaritat internacionalista és una acció política coherent, activa i conscient que parteix de la realitat per poder canviar-la. Denúncia i s'oposa a l'ordre econòmic i polític des de la mobilització de base i la crítica a les polítiques d'exterior, d'interior, i a les polítiques de cooperació actuals perquè el desenvolupament capitalista és desigual en les diferents nacions del món. És a dir, la solidaritat internacionalista advoca per desenvolupar a nivell global l'autodeterminació dels pobles, l'emancipació de gènere, econòmica i per un desenvolupament ecològic i sostenible amb el retorn del deute ecològic i el respecte vers els drets humans.

Entenem que la Solidaritat internacionalista es basa en:

- Reconeixement i restitució de l'espoli dels països nord- centrals als del sud- perifèria i que ha servit pel procés d'acumulació primitiva del capital, i en el que es basa actualment l'imperialisme.
- Recolzament als moviments que tan al sud com al nord lluiten i treballen activament per un futur amb dignitat, llibertat, pau i justícia social.
- Respecte a les diferències, a la pluralitat de cultures i pobles, i a la unitat en la diversitat i la lliure associació.
- Respecte als processos transformadors que es basen en el suport mutu.
- El coneixement com a punt de partida en tot procés d'acció transformadora d'arrel que s'exerceix sobre la realitat.

Detecció i breu diagnosi dels temes prioritaris a treballar

En base el nostre posicionament ideològic, creiem que hi ha tres línies d'acció i de treball que cal seguir sobre la solidaritat internacionalista:

- Donar a conèixer què passa al món i donar a conèixer al món la realitat dels Països Catalans des

d'una visió de classe, crítica i no dogmàtica, que intenti defugir de l'eurocentrisme.

- Contribuir a traslladar als Països Catalans les diferents lluites de caire internacional, així com traslladar a l'exterior les pròpies lluites dels Països Catalans.
- Recolzar aquelles lluites d'arreu amb les quals haguem establert vincles de fraternitat i solidaritat internacionalista.

Finalment, tenim present que la nostra eina més eficaç per contribuir a desenvolupar les diferents lluites d'emancipació social i nacional d'arreu del món és la pròpia lluita per l'emancipació social i nacional dels Països Catalans. La conversió dels Països Catalans en poble sobirà i socialista seria la millor notícia de solidaritat internacionalista que podríem llançar als pobles del món.

Les diferents experiències de solidaritat internacionalista i de lluita de la nostra militància aquí a casa nostra són diferents però sempre tenen el mateix denominador comú ideològic, social i polític. La nostra gent ha participat a diferents lluites de lobby, pressió i suport a favor de la solidaritat més política i internacionalista aquí a casa nostra en diferents campanyes els darrers anys, i alhora ha estat brigadista i/o ha treballat en la cooperació més política a països "del Sud o perifèrics" com Palestina, Sàhara, Veneçuela, Colòmbia, Cuba, Kurdistan ... així com també ha conegut i s'ha vinculat a lluites de països "del Nord o Centre" en la seva lluita d'emancipació nacional i social com Euskalherria, Escòcia i altres pobles dels Estats Espanyol i Francès i de la Unió Europea....

És difícil, per no dir impossible, establir amb quins països i/o lluites cal establir-hi preferentment lligams de solidaritat internacionalista, tanmateix valorant les diferents experiències de solidaritat internacionalista que es poden trobar al voltant de la Unitat Popular que han estat actives durant els darrers anys; anomenem les següents per països, citant-les, com a títol d'exemple, conscients de que no és la llista completa: PALESTINA (Xarxa d'Enllaç amb Palestina- BDS) VENEÇUELA (Brigada Alí Primera) COLÒMBIA (IPO- PBI- IAP), CUBA (Brigada Vencemos...) SÀHARA (Associacions d'Amics del Poble Sahrauí) EUSKALHERRIA (Amics i amigues d'EH) i Kurdistan.

Paral·lelament al manteniment del suport en aquestes lluites s'observa com a eix prioritari situar els PPCC al món, i entendre què és la Unió Europea i quin paper hi juga dintre dels estats espanyol i francès on ens trobem. És important socialitzar i fer entendre a la població dels PPCC la problemàtica del què és la UE i generar un discurs coherent anti-UE, des de l'esquerra anticapitalista i des de dins la mateixa UE, a més de relacionar aquesta Unió Europea amb problemàtiques de greu conculcació de drets humans, mediambientals,... que tenim a casa nostra (MAT, CIES, ...) Per això, valorem important treballar a la riba nord i sud de la Mediterrània, alhora que amb d'altres indrets geogràfics, establint vincles amb organitzacions populars i socials que treballen per un nou model econòmic i social.

Paral·lelament a l'impacte negatiu que té la Unió Europea a casa nostra, cal fer veure com el projecte de la UE és basa en un projecte fonamentat, exclusivament en el seu gran capital, i que avui com fa 500 anys, es fonamenta en l'espòli, el genocidi, l'extermini de diferents pobles i cultures del Sud- perifèria. Una problemàtica que ve lligada a la Divisió Internacional del Treball i al concepte de Sobirania. En aquest sentit, cal valorar, entendre i denunciar un sistema món capitalista, on la UE és una eina imprescindible per generar una Divisió Internacional del Treball, on la sobirania econòmica, social i política dels pobles, es basa cada dia més, en el poder de les grans corporacions i multinacionals, algunes d'elles cal recordar, de matriu catalana.

Per això, cal establir aliances i sinèrgies amb organitzacions catalanes com l'Observatori del Deute en la Globalització (ODG) i Respostes a les Empreses Transnacionals (RETS) que porten temps denunciant aquesta temàtica. Establir un cens d'empreses multinacionals de matriu catalana, fer campanyes divulgatives i plantejar campanyes contra aquestes multinacionals.

Propostes d'acció política sobre els temes prioritaris a treballar

- A l'hora de donar suport a polítiques de cooperació i solidaritat sempre tindrem en compte que aquestes

vagin encaminades a casa nostra a denunciar les injustes polítiques econòmiques, socials i nacionals d'aquests pobles d'origen i a enfortir el moviment popular que des d'aquests països combat aquestes mateixes injustícies.

- Establir processos participatius reals i vinculants des dels municipis entre institucions, consells de solidaritat municipals, ONG's, moviments socials, per tal de definir les estratègies dels països i sectors prioritaris en matèria de cooperació i solidaritat. Pot haver-hi per exemple, un municipi amb un alt nombre de població catalana d'origen filipí o gambiana, i en conseqüència potser la solidaritat gira cap aquests pobles d'origen.
- Processos participatius reals i vinculants per a definir les bases de les convocatòries en matèria de cooperació i sensibilització. Pla Director que reconegui la utilitat dels projectes petits. Garantir la transparència i menys burocràcia. Major transparència, seguiment i avaluació dels recursos destinats a la cooperació bilateral directe.
- Disposar de recursos econòmics per la cooperació del moviment de solidaritat quan aquest ho necessiti, com per exemple, per lloguer de sales d'acte, etc. Facilitar permisos, llicències per fer actes públics cap al moviment de solidaritat. Cedir espais en els mitjans de comunicació de l'administració pública pel moviment de solidaritat.
- Funcionament horitzontal i assembleari dels mecanismes de cooperació i solidaritat. Equitat i transparència en els càrrecs tècnics i polítics de les institucions de cooperació entenen que són els responsables de l'adjudicació de projectes així com del seu seguiment i avaluació final.
- Potenciar la sensibilització i l'educació per la solidaritat a les escoles, universitats, centres de treball, especialment els que depenen del sector públic. Impulsar processos d'agermanament entre institucions, centres escolars, associacions de veïns... Potenciar vincles d'enllaç entre els diferents actors, i establir una cooperació horitzontal entre iguals i sense intermediaris.
- Impulsar les campanyes de boicot que des del moviment popular i de solidaritat es duen a terme a les ETN i Estats que violen els drets dintre de l'àmbit municipal, autonòmic i nacional (com per exemple; Coca-Cola, Nestlé, Mango, Israel...). Responsabilitat

social, no comprar ni tractar amb qui no compleix DDHH. Compliment clàusules democràtiques, transparència en les relacions comercials denunciant la possible existència d'interessos polítics i econòmics. Declaració d' un ajuntament antisionista i antiimperialista (Campanya BDS)

- Denunciar sempre i arreu el bloqueig genocida a Gaza i Cuba.
- Denunciar la violació dels DDHH de les ETN catalanes. Denunciem la seva actitud imperialista als països del Sud. Fer campanyes de denúncia, treballar coordinament amb organitzacions com l'ODG i RETS.
- Abolició del deute extern i reivindicació del deute ecològic, social i històric del nord respecte al sud. Impulsar auditories sobre el deute i que siguin reconegudes per la comunitat internacional. Integració d'aquesta reivindicació en les campanyes contra el pagament del Deute imposat per la Troika a casa nostra.
- Treballar per la dissolució de l'OTAN i de la UE per ser institucions militaristes, i defensores dels interessos de l'imperialisme. Establir campanyes informatives i de rigor sobre els greus efectes de la UE a casa nostra (MAT, CIES, Crisi, negociació de drets socials, laborals i econòmics bàsics, pagament del deute...)
- Treballar per desmilitarització, desnuclearització i protecció mediambiental del Mediterrani, entenent que aquest pot ser un marc geoestratègic i geogràfic en el qual centrar-nos, alhora que establir relacions de solidaritat en pobles del sud i nord de la riba Mediterrània.
- Sense oblidar lluites justes i emancipadores d'arreu, mirar d'establir com a prioritari de la nostra solidaritat internacionalista, a causa del component històric, estratègic i d'arrelament a casa nostra, els següents països: Veneçuela, Cuba i països de l'ALBA, Colòmbia, Sàhara, Palestina, Kurdistan i Euskalherria. Alhora que s'estableixen vincles amb els altres pobles dels Estats Espanyols i Francès i lluites arreu d'Europa que comparteixin amb nosaltres un projecte de ruptura d'aquests estats i de la Unió Europea.
- Desvinculació, trencament i denúncia de la vinculació del moviment de solidaritat i cooperació amb l'empresa privada.
- A l'hora d'establir i desenvolupar vincles i relacions polítiques internacionals per part de la CUP, cal tenir sempre en compte la relació amb els moviments i organitzacions populars de base dels diferents països que visitem.
- Denunciar la vulneració dels DDHH que pateixen les dones a nivell internacional des d'una visió Feminista Internacionalista.
- Sensibilització dels impactes de la globalització neoliberal i la divisió internacional del treball. Fronteres, capital i migracions.

JOVENTUT

Posicionament ideològic

Des d'aquests grup de treball partim de la consideració del jovent com a subjecte polític que viu de forma particular i diferenciada el seu dia a dia en una societat capitalista i patriarcal, ja sigui a nivell laboral, d'accés a un habitatge propi, d'experimentació de la seva sexualitat, de participació i vinculació política, del tractament que rep per part dels mitjans de comunicació...etc. D'aquesta manera entenem que el jovent és el motor d'inici de mobilització i canvi i que cal treballar per visualitzar la seva realitat i les alternatives proposades des d'aquest col·lectiu al model actual. Creiem que cal treballar la temàtica juvenil de manera específica mitjançant aquest grup de treball i al mateix temps incloure aquesta perspectiva de manera transversal en els diferents eixos de treball de la CUP. Les organitzacions de referència pel que fa el discurs que adquirim des del grup de treball, són en primer terme les organitzacions polítiques Arran, SEPC, COS; alhora establim una relació fluida amb l'Escoltisme i l'Esplai entre d'altres entitats que treballin a nivell nacional en diferents sectors a nivell de cultura, esports.. etc.

Detecció i breu diagnòstic dels temes prioritaris a treballar

Espais i model de socialització

El jovent és el col·lectiu que més temps passa al carrer, relacionant-se, experimentant i descobrint; és al carrer on s'expressen les inquietuds i es busquen solucions. Les diverses ordenances del civisme han anat limitant i sancionant moltes de les activitats que fins ara es realitzaven al carrer. Alhora aquestes ordenances han reglat de tal forma l'espai públic que impedeix amb través burocràtiques i econòmiques la realització d'activitats i actes a tota entitat que vulgui utilitzar aquest espai.

Una de les conseqüències de la privatització de l'espai públic és la situació en la que ens trobem actualment; els diferents espais d'oci estan gestionats i pensats des

dels adults, fet que exclou el jovent de decidir quines són les diferents opcions d'oci en les que vol participar. Al mateix temps, es planteja un model d'oci que promou el consumisme, el sexisme i l'individualisme, sovint basat en la drogodependència que fomenta l'alienació per tal de fer més suportable la precarietat existent entre el jovent

Base programàtica per la campanya de les eleccions municipals del 2015

- Retriada de les lleis del civisme.
- Facilitar l'ús de l'espai públic.
- Defensa dels espais alliberats i autogestionats.
- Cedir part de la gestió dels equipaments públics al jovent associat o organitzat.
- Promoure activitats d'oci que no es basin en el consumisme sinó que tinguin com a objectiu fomentar la relació entre els joves.

Aglutinar, donar veu i recolzar aquells col·lectius i grups de joves que treballin per la reivindicació d'espais propis per tal de poder desenvolupar les seves activitats; ja sigui mitjançant l'ús de l'espai públic, d'espais autogestionats, llogats o municipals.

*Prioritats de treball parlamentari
Àmbit nacional*

Campanyes

Adherir-se a aquelles campanyes que es realitzen des de entitats, col·lectius, assemblees a nivell nacional pel que fa aquest àmbit.

Treball amb altres col·lectius

Treballar amb les entitats, col·lectius i assemblees que tinguin estructura nacional per tal d'abordar aquesta temàtica d'una manera coordinada.

Treball i precarització laboral

La principal problemàtica que aguditza la precarietat juvenil, és la precarietat laboral: amb el treball submergit, el treball no remunerat a la llar, la subocupació i el "pluriempleo", les males condicions de treball, l'escassetat d'ingressos i la baixa –quan no nul·la– protecció social dels joves.

Base programàtica per la campanya de les eleccions municipals del 2015

- Crear una borsa de treball juvenil que permeti donar sortida laboral a través de les empreses privades i la contractació pública en empreses públiques, serveis remunicipalitzats..
- Fer ús dels recursos propis del territori perquè siguin motor econòmic i una possible font de creació de llocs de treball.
- Donar suport i assessorament a les joves precàries a través dels diferents serveis dels que disposen els ajuntaments.
- Aglutinar, donar veu i recolzar aquells col·lectius i grups de joves que treballin per la reivindicació dels drets laborals del jovent, alhora que intentar fomentar la creació de xarxes de suport- amb coordinació a les altres organitzacions de l'Esquerra Independentista que treballen en aquest àmbit- entre aquest col·lectiu per tal de fer front a aquesta situació.

Prioritats de treball parlamentari

Àmbit nacional

Campanyes

Adherir-se aquelles campanyes que es realitzen des de entitats, col·lectius, assemblees a nivell nacional pel que fa aquest àmbit.

Treball amb altres col·lectius

Treballar amb les entitats, col·lectius i assemblees que tinguin estructura nacional per tal d'abordar aquesta temàtica d'una manera coordinada.

Habitatge i emancipació

El jovent té la necessitat de trobar espais propis on poder desenvolupar els projectes de vida propis, la intimitat, les relacions i l'autonomia respecte l'entorn familiar. Aquesta necessitat d'emancipació domiciliària o habitacional, és un aspecte fonamental per a la resolució personal i col·lectiva dels conflictes d'autonomia-dependència tant materials com simbòlics. Tanmateix, actualment existeixen una sèrie d'elements que fan impossible aquesta emancipació.

Base programàtica per la campanya de les eleccions municipals del 2015

- Creació d'una taula d'habitatge municipal en la que les joves hi puguin participar, que no sigui merament consultiva.
- Creació d'una "Borsa Municipal d'Habitatges"
- Facilitar el servei d'informació, assessoria tècnica i jurídica per casos d'assetjament immobiliari.
- Posicionar-se amb les afectades de processos d'execució hipotecària.
- Servei d'informació sobre els processos de transformació urbanística i la infraestructura necessària per promoure i dur a terme processos de participació ciutadana relatius a aquests processos
- Suport a aquelles okupacions d'habitatges i locals que portin molt de temps abandonats i que pretenguin donar-los un ús social i obert al barri i a la ciutat.

Aglutinar, donar veu i recolzar aquells col·lectius i grups de joves que treballin per la reivindicació d'un habitatge digne pel jovent i el conjunt de la societat i que al mateix temps denunciïn la situació actual pel que fa aquest àmbit.

Prioritats de treball parlamentari

Àmbit nacional

Campanyes

Adherir-se aquelles campanyes que es realitzen des de entitats, col·lectius, assemblees a nivell nacional pel que fa aquest àmbit.

Treball amb altres col·lectius

Treballar amb les entitats, col·lectius i assemblees que tinguin estructura nacional per tal d'abordar aquesta temàtica d'una manera coordinada.

Drets sexuals i rols de gènere

Entenem que vivim en una societat heteropatriarcal basada en l'explotació de les dones a través de la divisió sexual del treball i que perpetua l'opressió d'aquestes amb les institucions socials i polítiques amb què sa sustenta: família, matrimoni, esglèsia, escola i estat. En base aquesta situació, el jovent es veu

evocat a reproduir els rols imposats des de les diferents estructures mencionades

Àmbit municipal i territorial:

Base programàtica per la campanya de les eleccions municipals del 2015

- Creació de centres de joves de salut sexual i reproductiva.
- Fer tardes específicament pels joves als CAPs dels municipis per poder rebre informació dels mètodes anticonceptius no agressius.
- Fomentar que s'abordi a les escoles públiques els temes de desenvolupament i salut sexual i reproductiva d una manera integral, feminista, no criminalitzadora de les opcions sexuals i identitats sexuals diverses i sobretot no centrada en la penetració.
- Fomentar punts de trobada on es puguin abordar temes com la violència de gènere i sexual d'una forma comunitària i empoderadora, no (només) assistencialista.
- Aglutinar, donar veu i recolzar aquells col·lectius i grups que treballin per la conscienciació en aquest àmbit, alhora que fomentar espais per abordar les problemàtiques existents d'una manera col·lectiva i feminista. Treballar per canviar el model dels serveis d'informació dels municipis per tal que s'integrin els diferents punts especificats anteriorment.

Prioritats de treball parlamentari

Propostes d'actuació derivades (tenint en compte també el treball amb altres col·lectius)

Àmbit nacional

Campanyes

Adherir-se aquelles campanyes que es realitzen des de entitats, col·lectius, assemblees a nivell nacional feministes pel que fa aquest àmbit prioritzant el treball en l'àmbit de la llei d'igualtat, llei d'avortament i treball de reproducció i cures.

Treball amb altres col·lectius

Treballar amb les entitats, col·lectius i assemblees feministes que tinguin estructura d'abast nacional per tal d'abordar aquesta temàtica d'una manera coordinada.

SOBIRANIA TECNOLÒGICA

Context sobre l'àmbit de treball

És innegable la penetració cada vegada major de una gran diversitat de dispositius tecnològics en les nostres vides, des de l'àmbit laboral al personal. La tecnologia intervé en moltes de les activitats del dia a dia de la majoria de la població als PPCC. En l'àmbit personal cal destacar el ús massiu tant de la informàtica personal (PC) com de la telefonia mòbil.

No abordarem l'àmbit laboral/productiu ja que políticament te més sentit tractar-ho en el sí del model i necessitats productives. Si que abordarem les qüestions relacionades amb la tecnologia en l'àmbit personal en tant que cada vegada més condicionen les nostres vides i la nostra manera de relacionar-nos, p.e. deleguem grans quantitats d'informació en serveis de tercers o la nostra forma de quedar per trobar-nos amb la gent s'ha vist transformada. Menció a part mereixen els temes relacionats amb les Xarxes Socials, la privacitat i el espionatge com han posat sobre la taula recentment diverses detencions i els casos d'espionatge del govern dels EEUU.

El més rellevant no és constatar quins canvis concrets genera la introducció de la tecnologia a la vida quotidiana, sinó el fet que amb certes d'aquestes introduccions es generen canvis culturals (més o menys profunds) que arriben per quedar-se, p.e. telèfon mòbil, correu electrònic, cercador google, missatgeria instantània (whatsapp)... Per usar aquestes tecnologies pràcticament estem en mans exclusivament (i per tant en dependència) de tercers, concretament grans empreses que representen directament els interessos del gran capital (Google, Microsoft, IBM, Apple...).

Aquesta situació ens obliga a prendre un posicionament polític i, pels que volem construir la independència per canviar-ho tot, propostes per construir una alternativa.

Context polític sobre l'àmbit de treball

Evidentment cap d'aquests problemes són nous i ja existeixen múltiples moviments de resposta. Des del moviment del Programari Lliure, el del Maquinari Lliure, el Open Acces... fins a plantejaments de guifi.net i servidors autogestionats com nodo50 amb un plantejament més integral d'ús de la tecnologia.

Malgrat la gran feina d'aquests diversos moviments la realitat social ens fa constatar que la feina per fer és encara molta. Si bé segurament el moviment amb més trajectòria i més èxits ha estat el del Programari Lliure, la penetració social d'aquesta tecnologia és encara menor, i no sense certes renúncies en els seus plantejaments.

Així doncs, enmarcat en el projecte de construir uns PPCC independents política i econòmicament, cal que ens plantejam des de la CUP però sobretot des dels moviments socials quina o quines són les propostes que volem desenvolupar, en l'àmbit tecnològic per la societat més lliure i justa que estem construint.

Per fer-ho ens cal una proposta política global, que incorpori la suma de propostes i reivindicacions concretes de cada una de les lluites socials que ja es donen, però que alhora les uneixi i les superi. Cal plantejar que siguem el poble el que tinguem la iniciativa de plantejament i satisfacció de necessitats, també en l'àmbit tecnològic. Per això ja no ens val només el plantejament d'alternatives a cada nova necessitat que crea el desenvolupament actual de la tecnologia sinó anar més enllà per autogestionar-nos i autogovernar-nos democràticament també en aquest àmbit.

Detecció i breu diagnòstic dels temes prioritaris a treballar

Dependència tecnològica

Com venim mencionant la dependència tecnològica és quelcom que cal abordar. Dependència de grans capitals transnacionals en múltiples àmbits: desenvolupament de noves tecnologies, infraestructures i emmagatzemament de dades, comunicacions, etc...

La qüestió del desenvolupament tecnològic té una peculiaritat respecte altres sectors productius i és que la pròpia producció es dona en un àmbit internacionalitzat i que en els PPCC no comptem amb gaires infraestructures de les quals el poble, en un moment de canvi en la correlació de forces, es pugui apropiari, com si que passaria en altres sectors productius. Així doncs el desenvolupament d'infraestructures pròpies esdevé quelcom clau. De manera anàloga cal plantejar la creació d'aquest mateix tipus d'infraestructures al servei dels moviments transformadors que avui per avui lluiten en els PPCC. De forma anàloga a les infraestructures la qüestió del coneixement (entenen el programari com a coneixement) és també clau, si bé el camí es troba més traçat en aquest aspecte segueix havent-hi una falta d'alternatives alliberades i alhora una falta de penetració de les mateixes en la societat.

Proposició d'idees

Programari lliure

El programari utilitzat i facilitat per l'administració ha de complir amb quatre requisits:

- Que sigui en català. El programari no pot quedar exclòs de la llengua vehicular del nostre poble.
- Que s'utilitzi estàndards oberts per emmagatzemar les dades per tal de garantir l'accés perenne a les dades.
- Que es pugui garantir la seguretat del programari per mitjà de terceres persones.
- Que sigui programari lliure.

Per altra banda, cal prevenir de l'ús d'aquell programari on, sota la imatge d'inofensiva i pràctica, s'hi amaguen interessos comercials i/o polítics amb l'ús de les dades personals dels usuaris i usuàries o, senzillament, no se'n coneix el tractament i l'ús de les dades. Cal doncs, educar sobre el control social que comporten certes eines telemàtiques. Cal trobar els mitjans per formar i conscienciar en l'ús del programari lliure. S'han de potenciar polítiques que permetin l'arrelament i desenvolupament del programari lliure. És necessari trencar amb la dinàmica d'ús de programari pel fet de ser més pràctic, s'ha d'incidir en les implicacions socials del programari i en la importància del coneixement del funcionament de les eines telemàtiques que s'utilitzen.

Accessibilitat

Creiem que cal complir tres nivells d'accés a la informació:

- Tota la informació d'interès públic ha de ser accessible per tots els canals possibles.
- La informació ha d'estar publicada en formats lliures. Només aquest fet pot garantir l'accés universal.
- La informació ha de poder ser tractada. És a dir, s'ha de facilitar en formats que en permetin el processament de forma fàcil i àgil.

Infraestructures

S'ha de garantir l'accés a internet a tota la societat i d'aquelles eines necessàries pel desenvolupament telemàtic. Per aquest fi, s'han de tenir en compte projectes ja existents -com guifi.net- que poden satisfer aquestes necessitats. Per altra banda, s'han de posar les eines per tal de que mica en mica aquests serveis estiguin autogestionats a nivell municipal o de barri. S'ha de prioritzar la descentralització dels serveis telemàtics per garantir un sistema robust, però, alhora, s'ha de preservar la intimitat personal i garantir la màxima seguretat.

DOCUMENTS EN DEBAT

Documents elaborats per grups de treball
de la CUP però no validats en Assemblea
Nacional

DRETS COL·LECTIUS

Document de Treball

Des del Grup de Treball de Drets Col·lectius hem identificat quatre eixos bàsics de treball, conscients que el nostre àmbit d'actuació és molt ampli i en podrien sortir molts més. Aquests eixos són:

- Model policial i democràcia
- Presons i drets de les persones preses
- Espai públic, "civisme" i control social
- Gestió dels recursos policials municipals

En aquest document mirem d'identificar els següents elements de cada un dels eixos de treball prioritari del grup: àmbit d'actuació; situació actual; elements de debat per a la definició d'estratègies d'intervenció política. No es tracta, doncs, d'un document de propostes, sinó d'un document per abordar un anàlisi i un debat sobre els punts que conté per, aleshores, definir les propostes i programa.

L'objectiu és abordar els diferents punts a la Trobada per la Unitat Popular del dia 30, si bé la dinàmica que seguirem a l'assemblea oberta dependrà del nombre de persones que hi participin i, fonamentalment, dels temes que els i les participants vulguin abordar de manera prioritària.

Model policial i democràcia

Àmbit d'Actuació

Actualment al conjunt dels Països Catalans operen els següents cossos policials: Mossos d'Esquadra, Policia Nacional, Guardia Civil, Policia de la Generalitat Valenciana, la Gendarmeria Nacional de l'estat francès i les diferents policies locals.

Els darrers anys el cos dels Mossos d'Esquadra s'ha vist esquitxat per nombrosos escàndols, a pesar de ser una policia nova i creada al Principat de Catalunya, en el marc d'un estat espanyol postdictatorial; d'altra banda és el cos principal destinat a tasques de l'anomenada

seguretat ciutadana i ordre públic on podem incidir, donat que al País Valencià les tasques de la Policia de la Generalitat Valenciana son subsidiàries de les que pugui desenvolupar la Policia Nacional i Guardia Civil depenent del Ministeri d'Interior espanyol. A nivell municipal si bé les tasques tenen més caràcter administratiu les diferents policies locals depenen del respectius ajuntaments.

Punt de vista sobre l'actual situació

Mossos d'Esquadra.- El model policial del Cos de Mossos d'Esquadra (CME) és un model militarista centralista, encara que el Departament d'Interior intenta presentar el CME com una policia comunitària de proximitat.

D'aquesta manera s'està produint un increment dels recursos del CME a unitats destinades a "ordre públic" (l'objectiu és garantir l'ordre prèviament establert des de els òrgans de poder) versus "seguretat ciutadana" (garantir drets i llibertats dels ciutadans i la seva convivència pacífica), i dins d'aquesta darrera es promouen més les tasques repressives que les tasques de prevenció.

Així el primer que ens cal és determinar els conceptes de seguretat, pau i ordre, i incloure un concepte com el d'inseguretat institucional (entenent aquesta com les conseqüències derivades de les decisions adoptades en institucions oficials, també la mateixa policia). Actualment l'establishment tracta de crear un clima social d'inquietud (amenaces terroristes, racisme, immigració, antisistemes) pel qual principi de "seguretat ciutadana" justifica la pèrdua de llibertats individual so col·lectives (dret a l'intimitat, ús de l'espai públic...) i pel què qualsevol crítica a actuacions o mètodes policials suposadament causen un perjudici a aquesta anomenada "seguretat ciutadana".

Així hem arribat a un punt en el que la policia és intocable, es situa per sobre de qualsevol dret individual i mereix confiança cega tant del poder executiu, com del legislatiu i judicial, on dins de l'àmbit administratiu, amb cobertura legal, tenen presumpció de veracitat, i a la practica, dins de l'àmbit penal també tenen privilegis davant dels òrgans judicials.

Punts per al debat

Possibilitat d'establir un control ciutadà permanent sobre els cossos policials.

Necessitat de reflectir legalment la condició del policia en pla d'igualtat als processos judicials.

És possible la tria democràtica dels comandaments del cos de Mossos d'Esquadra?

És necessària la dissolució de les unitats mòbils i les especialitzades en ordre públic? Com s'ha de fer?

Presons i drets de les persones preses

Àmbit d'Actuació

Actualment, són dues les principals formes de privació de llibertat que es donen als Països Catalans: els centres penitenciaris i els centres d'internament d'estrangers. Totes dues situacions comparteixen alguns elements en comú, però tenen diferències importants i per tant cal tractar-los per separat.

Punt de vista sobre l'actual situació.

La població reclusa als Països Catalans no ha parat de créixer les darreres dècades. Malgrat comptar amb taxes de criminalitat molt baixes en termes comparats, comptem amb penes molt dures i que no paren d'augmentar en un espiral de populisme punitiu insaciable. La finalitat de reinserció de la política penitenciària fa temps que s'ha demostrat una quimera, i les presons han esdevingut centres de reclusió on apartar i amagar l'exclusió social i la misèria.

Aquesta situació, però, és molt difícil de revertir en origen, i des del Grup de Treball, conscients de les nostres capacitats però sense renunciar a res, ens plantejem com des de la Unitat Popular podem contribuir a garantir els drets de les persones preses, fer front a les arbitrietats constants a les que estan sotmeses, i com articular polítiques tant públiques com de mobilització i suport, que permetin millorar les condicions de vida de les persones preses amb l'objectiu de recuperar la llibertat.

Quant a la intervenció en les polítiques públiques, el mapa competencial limita enormement les nostres

possibilitats. Malgrat això, a Catalunya les presons són competència de la Generalitat de Catalunya, que encara que se sotmetin a la legislació estatal, permet vies d'intervenció major.

Així des del GT de Drets Col·lectius ens plantejem a curt i mig termini la intervenció per a la millora de les condicions de vida de les persones preses i pel tancament dels CIEs, si bé creiem que cal abordar un debat integral sobre el sistema penal per tal de dotar a llarg termini d'una proposta política per al programa de la ruptura.

Elements per al debat i la definició d'estratègies

Replantejament del sistema penitenciari i mesures alternatives a la privació de llibertat.

Explotació laboral als centres penitenciaris i als CIEs. Maltractaments, coaccions i opacitat en els centres penitenciaris i CIEs.

Limitacions arbitràries i restriccions de les comunicacions exteriors i de les visites de les persones preses.

Equipaments penitenciaris i polítiques de reinserció: avançar en els règims oberts i dotar els equipaments necessaris per permetre el màxim possible de règims de llibertat.

Tancament immediat dels CIEs i la i de les polítiques de racisme institucional.

Accés al 4t grau i altres formes de règim obert i llibertat, polítiques formatives i culturals, polítiques de reinserció, homogeneïtzació dels reglaments interns de cada centre, gestió del peculi per una entitat pública.

Espai públic, "civisme" i control social

Àmbit d'Actuació

Als Països Catalans, com a la resta del mal anomenat primer món, els governs han anat legislant l'ús que s'ha de fer de l'espai públic, quines conductes hi són apropiades, tolerades o tolerables. A més a més l'ús de les noves tecnologies ha portat als diferents governs, en pro d'un suposat però mai definit bé comunitari a legislar de manera restrictiva i repressora l'ús de l'espai públic amb l'ús de mitjans de control telemàtic.

El retrocés de la socialització de l'espai públic, sumat a la criminalització i la restricció d'aquest ha fet que els diferents governs, locals i centrals, hagin provocat de facto una renúncia de la llibertat de què disposàvem abans de la instauració d'aquesta normativa restrictiva.

Punt de vista sobre l'actual situació

Malgrat aquest tema sigui molt extens, havent realitzat un anàlisi de la situació que viuen els Països Catalans, entenem que abans de res caldria delimitar quins punts afecta aquesta regularització:

- Ús de l'espai públic (imposar un ús restrictiu d'ordenament en funció d'uns interessos o moral determinada).
- Segregació per classe (regular només aquelles coses que afecten a barris a on hi ha un alt índex de persones en situació o risc d'exclusió social).
- Criminalització de les classes més desfavorides, i enfortiment dels interessos de classes minoritàries (com podria ser la pressió exercida pels comerciants de Barcelona per aprovar una normativa del civisme restrictiva).
- Sancionar drets fonamentals (concentracions, manifestacions, ocupacions d'espai públic de caràcter reivindicatiu).
- Evitar la difusió d'idees o convocatòries polítiques (permetre només posar cartells, o pancartes a llocs autoritzats, previ pagament i sancionar només a aquells posats amb lemes reivindicatius o crítics).
- Augmentar el control vulnerant la intimitat dels ciutadans mitjançant videocàmeres als carrers.
- Relacionat amb la mobilitat, reduir o eliminar llocs d'aparcament, establint zones de pagament gestionades per empreses privades, i per tant, la privatització de facto de l'ús de l'espai públic.
- Restricció de l'ús d'equipaments municipals.
- Monopolització per part del consistori de l'ús i dinamització de l'espai públic.
- Extrema reglamentació de l'ús de l'espai públic.
- Regulació poc clara, que deixa un gran marge d'arbitrarietat en les sancions.
- Manca de garanties legals en els procediments sancionadors.

Elements per al debat i la definició d'estratègies

Descomposició de les ordenances de civisme, i derogació de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre Protecció Ciutadana.

- Debatre sobre la recuperació de l'espai públic.
- Elaborar un decàleg de l'ús de l'espai públic de forma participativa, a on els agents col·lectius afectats puguin tenir veu i vot, per tant, els veïns i les veïnes hi han de tenir un pes determinant a l'hora de decidir-ne els usos i finalitats, les normes de convivència, el model de gestió, etc.
- Debatre sobre la gestió de l'espai públic realitzat per i des de les entitats i col·lectius dels pobles, barris, districtes...
- En els caos com a Barcelona, ateses les funcions específiques de la Guàrdia Urbana, debatre sobre la necessitat de la dissolució del seu cos d'antiavalots.
- Control social i retirada de càmeres de videovigilància.
- Foment d'un model de seguretat ciutadana, augmentant la vida al carrer com a mecanisme de prevenció de delinqüència.
- Elaboració de controls de qualitat de la gestió de l'espai públic.
- Foment de tallers i xerrades enfocades a evitar la criminalització per raons de sexe, procedència, classe social...
- Debatre sobre mecanismes i accions contra la segregació i el racisme institucional.

Gestió dels recursos policials municipals

Àmbit d'Actuació

Els cossos municipals de policia són una institució molt arrelada als diferents punts del nostre territori. Amb història i funcions molt diverses han estat objecte de regulacions comunitàries per tal de vetllar per la seva homogeneïtzació i dotació de suports logístics, formatius i administratius a més de la necessària coordinació amb la resta de policies d'àmbit supramunicipal.

L'anàlisi d'aquests cossos és oportú perquè afecten a la realitat administrativa més propera a la ciutadania,

l'ens local. I rellevantment necessari gràcies al desenvolupament de noves eines d'incidència als ajuntaments al servei de la Unitat Popular per tal d'aportar-hi la nostra visió sobre la seva gestió, tasques i composició

Als Països Catalans destaquem el cas de la Comunitat Autònoma de Catalunya on, en 213 municipis, amb una cobertura del 73% de la població, hi ha policia municipal i alhora, aquesta, està coordinada sota la denominació global de "Policia de Catalunya" amb el Cos dels Mossos d'Esquadra, institució policial amb competències pròpies com la de la gestió de l'ordre públic i per tant, sota una major possibilitat de fiscalització per part nostra. L'ordre públic, al contrari, a les "comunitats" valenciana i balear, està encarregat encara exclusivament als cossos estatals. Cal remarcar però que és a la Comunitat Valenciana on és més present aquest tipus de cos policial i on hi té, per tant, més incidència: 281 cossos per tal d'acomplir la normativa que els fa obligatoris per a municipis de més de 5.000 habitants.

Punt de vista sobre l'actual situació

Les policies locals han quedat massa sovint al marge dels pertinents debats sobre els models de gestió d'allò anomenat ordre públic o seguretat ciutadana. Encara que són la punta de llança de l'aplicació de la política activa de restricció de l'espai públic, la repressió a expressions polítiques dissidents o simplement la corretja de transmissió de les voluntats dels governs locals de torn. La seva actuació no és gens neutral ni ha de passar inadvertida malgrat els focus de tensió es situïn normalment en cossos com els Mossos d'Esquadra.

La direcció relegada a tècnics o a agents de carrera, la privació d'accés a dades i protocols, el corporativisme i els recursos econòmics destinats són també aspectes que cal posar sobre la taula amb vistes a la reformulació permanent d'aquests cossos. Més amb l'esclat de la crisi que està afavorint projectes mancomunals de serveis i logística, repunts de la seguretat privada i desatenció dels serveis socials que fins ara estan cobrint aquests agents policials.

Elements per al debat i la definició d'estratègies

A llarg termini:

- El model policial d'àmbit local, pervivència, funcions i mode de gestió.
- La coordinació amb altres policies i el model de seguretat i cohesió social nacional.
- L'ús de les noves tecnologies en l'àmbit policial: eficàcia vs. excés de control.

A curt termini:

- Transparència i accés ciutadà a les activitats, objectius i cadena de comandaments.
- Funcions respecte al delictes, a les seves causes, i els protocols d'actuació.
- Funcions respecte a les desigualtats socials i violències del sistema econòmic.
- La viabilitat de la implicació de la policia local en la mediació de conflictes.
- Cossos policials municipals antiavalots.
- Coordinació amb cossos supramunicipals i Junes de Seguretat Locals.
- Compartició de recursos amb altres policies locals, mancomunitats regionals i cossos supramunicipals.
- Implantació de les mesures derivades del
- Mecanisme Nacional de Prevenció de la Tortura i altres propostes de protecció de Drets Humans, així com l'impediment efectiu de tasques de control polític i social.

AIGUA

La ubicació, organització, estructuració de tots els pobles de la terra està condicionada per l'accés a l'aigua. Per tant és l'aigua i totes les seves funcions socials i ambientals són de vital importància en l'organització de la societat, els seus assentaments i garantir el bon estat dels ecosistemes aquàtics (rius, aqüífers, llacs, bosc de ribera, deltes,...) és la millor garantia per a un futur digne i saludable, com a país i com a poble.

Quan parlem d'aigua, estem parlant de moltes coses, i d'un element transversal a les nostres vides i del nostre patrimoni natural. Per tant parlem dels ecosistemes aquàtics, d'agricultura, distribució territorial, sistemes productius, assentaments urbans, patrimoni social, cultural i paisatgístic (més enllà del valor visual, que també, una identificació del habitants que viuen en un territori amb el seu entorn). En aquesta gran diversitat de funcions i usos rau la complexitat per engegar un debat d'aquesta magnitud.

L'aigua és un bé comú, que en totes les seves funcionalitats i usos ha de ser organitzat/gestionat per i des del poble, fora de la lògica mercantil, amb transparència, control social i participació. És el moment de imaginar quin model d'institucions ciutadanes (no he utilitzat institucions públiques per poder imaginar sense condicions el que volem) i transformales en allò que volem com a poble.

L'aigua és una lluita per a la democratització real de les nostres vides, una recuperació i una ampliació d'espais on la radicalitat democràtica sigui la base de la seva organització i gestió. Venim d'una "tradicció" on principalment només tenien veu els grups amb interessos econòmics, els moviments socials i la ciutadania ha aconseguit posar temes en l'agenda gràcies a la mobilització, al rigor crític i de les propostes alternatives. Com que la realitat és tossuda el que necessitem és justament el contrari, un debat on el poble parli de quina ha de ser el futur que volem per a la nostre terra i com a poble.

Als Països Catalans tenim una tipologia molt diversa d'ecosistemes fluvials, sota una realitat comuna del règim mediterrani dels nostres rius.

- Temes que hi ha damunt la taula que poden ajudar entendre en quin moment ens trobem.
- El Pla Hidrològic de l'Ebre. La lluita a nivell europeu que ens serveix per posar de relleu diverses mancances: Com s'entenen/apliquen el cabals ambientals i com es supediten als interessos econòmics i es condemna a la mort "legal" ell Delta de l'Ebre. El pes que té el principat dins la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE). Tanmateix, també hi ha interessos poderosos al Principat que posen en joc el Delta i als més de seixanta mil ebrenacs i ebrenques.
- Els runams Salins a la Conca del Llobregat. Exemple de moltes coses que s'han fet malament, però entre d'altres: els interessos econòmics passen per sobre de la necessitat d'uns rius saludables, com les externalitats ambientals no són per l'empresa (en alguns casos pel sector públic). Es contraposen a la necessitat de continuar amb l'activitat extractiva per a mantenir els llocs de treball en detriment a l'estat ambiental de la zona i del principi de qui contamina paga. La recuperació ambiental de la zona està valorada en 50 milions d'euros. En nom dels llocs de treball s'hipoteca el futur de la regió. Mentre, en gastem més de 300 M€ per potabilitzar les aigües salinitzades que abasteixen a gairebé 4 milions de persones de la Regió Metropolitana de Barcelona.
- La pèrdua de sobirania popular amb la privatització de l'abastament d'aigua al principat, prenent d'exemple el cas d'Aigües Ter-Llobregat (ATLL), que subministra aigua a gairebé 5 milions de ciutadans. No volem recuperar l'antic model de gestió d'ATLL, sinó un veritable model públic, transparent, amb participació ciutadana i control social. La recuperació de la concessió no ha d'anar acompanyada de cap tipus de compensació econòmica, com passa gairebé sempre. Aquesta privatització com a mínim dificulta el possible retorn del Ter, encareix el rebut de l'aigua de la ciutadania i posar en mans de les multinacionals de l'aigua una estructura d'estat de gran poder sobre les decisions territorials.
- La regularització "express", per la manca de contracte segons sentència judicial durant 145 anys, d'Aigües de Barcelona a la ciutat de Barcelona per adjudicació directa i sense cap auditoria externa pública en la constitució de la nova societat mixta

(el sector públic no ha quantificat mitjançant un estudi propi quin import/grau d'amortització tenen les infraestructures de la nova empresa. Fins abans d'aquesta decisió amb indicis de delictes variats Aigües de Barcelona operava sense contracte en 17 municipis de l'Àrea metropolitana de Barcelona.

- La gestió a nivell municipal, remunicipalització sí, amb transparència, participació social, rendició de comptes. On es garanteixi l'accés universal de la població.
- Aquí ens centrem als usos domèstics No hi ha una política pública on el govern, pel que fa als consums de la ciutadania, garanteixi l'accés universal a l'aigua que s'estableixi com a política pública
- El Canal Segarra-Garrigues i el transvasament d'aigua a la regió metropolitana és el transvasament de l'Ebre a Barcelona amagat. El pressupost de la xarxa secundària, la que ha de construir la Generalitat era de 1.100 M€ ja han gastat 1.900 i segueix sent la inversió prioritària a les Terres de Lleida. El Canal Segarra Garrigues és una de les principals bogeries creixentistes que només serveixen per enriquir als de sempre i empobrir al poble. Les polítiques de foment de l'agroindústria posen en perill el cabal ecològic del Segre, la vida del Delta de l'Ebre i l'assentament de la població en el territori.
- El transvasament del Roine. Retorn al model anacrònic del ciment i de promoció de l'oferta. A més un dels rius més radioactius d'Europa amb 17 centrals nuclears, cinc fàbriques de combustible nuclear, tres plantes d'enriquiment d'urani, sis unitats de conversió d'urani i quatre plantes de fabricació d'hexafluorur d'urani.
- La Garona gestionada pel govern espanyol al ser una conca transestatal. Volem que Catalunya pugui dir la seva amb acord interestatal amb França. Les conques s'han de gestionar de forma integrada, segons el concepte de masses d'aigua.

Eixos de debat

- La gestió dels serveis bàsics essencials per a la vida s'han de gestionar des del sector públic de forma transparent, amb participació i control social
- Aprofundir en la democratització de la societat mitjançant la gestió d'aquest serveis, sigui quina

sigui l'àmbit de gestió, municipal, supramunicipal o nacional.

- L'anacrònica política de la gestió de l'oferta basada en la construcció de grans canals de regadiu, transvasaments i embassaments. El Canal Segarra Garrigues, el transvasament del Ter, el Consorci d'Aigües de Tarragona ("mini-transvasament" a Tarragona, el Transvasament del Roina un model del segle passat. Gestió local sostenible dels recursos hídrics i no sostinguda. Com es dóna solució a la garantia d'abastament i com es compleix l'aplicació dels cabals de manteniment de tots els rius de Catalunya.
- La preservació i no deteriorament dels nostres ecosistemes aquàtics. Amb tot el que implica en la gestió del sanejament i retorn de l'aigua a l'ecosistema.
- El preu de l'aigua. S'ha de donar solució urgent a l'accés a l'aigua. Malauradament els talls d'aigua per falta de capacitat econòmica és un fet que s'incrementa any a any mentre les multinacionals de l'aigua asseguren els seus beneficis. Cal que l'administració pública tingui la capacitat d'assegurar el dret fonamental a l'accés de l'aigua i al seu sanejament. Cal aprofundir en les tarifes progressives, impedir els talls d'aigua, el bon estat químic de les nostres masses d'aigua i aconseguir una gestió pública que s'allunyi de l'actual abús de poder de les grans corporacions amb el beneplàcit de la classe política allunyada de l'interès general.
- En l'actualitat tot el cicle integral de l'aigua i els serveis municipals (siguin públics, mixtes o privats) el seu pagament va associat al que consumeixen les usuàries, ja sigui per tarifes o pel cànon de l'aigua. Aquesta situació ve provocada per una manca de política pública i de pressupost associat on es trasllada tota la pressió de del cobriment de costos sobre les unitats familiars. Un preu de l'aigua que no és progressiu a les famílies amb més recursos sinó que només depèn dels consums. Cal implementar tarifes socials que totes les famílies tinguin accés a l'aigua. (A Catalunya AGBAR s'ha rentat la cara amb una ajuda a 10-15 mil famílies, quan el nombre de talls per impagament és va duplicar del 2011 al 2012. Prohibició de talls d'aigua, per impagament. Establir altres mesures si no es pot pagar amb diners l'aigua.

PAGESIA I MÓN RURAL

La pagesia i el món rural, està relacionada amb altres àmbits com els recursos naturals i la biosfera, l'urbanisme, l'ordenació del territori, les infraestructures, l'economia, la demografia, l'educació i la salut. I encara més, pagesia, és un concepte que inclou coneixement, cultura, societat i posa en el centre de l'activitat les persones que treballen i viuen al camp.

Els canvis socials al món rural iniciats a finals del s.XIX i sobretot a partir dels anys 50, amb la tecnificació del camp, han suposat una total reconfiguració de la societat amb tant sols un parell de generacions. Avui la població urbana és molt majoritària respecte la població rural i aquest factor, entre d'altres, ha modificat estructures socials i polítiques i per tant no es pot deslligar de l'evolució econòmica nacional i global.

Entre els efectes que es poden observar, i que cal revertir, cal destacar l'abandonament del camp, la pèrdua de diversitat biològica, la degradació i contaminació del sol i l'aigua, l'increment exponencial del risc d'incendis forestals.

El món rural i el territori periurbà s'explica i s'interpreta massa sovint des d'òptica civilitzadora, urbana, urbanitzadora, des de la ciutat, imposant al territori les necessitats urbanes. Això no és pas nou ni tant sols d'aquests darrers segles, forma part de la història moderna. El món rural no es pot entendre com allò que no és urbà, com a espai lliure per ocupar, ja que cada cop més les terres cultivables i els espais forestals són un element clau pel present i el futur. La ruralitat del territori és també un element essencial i identitari de les diferents comarques i regions geogràfiques i climàtiques que cal comprendre i respectar. El món rural és un espai divers, molt divers, un món de mons com també ho són les ciutats vistes barri a barri, carrer a carrer.

A nivell mundial, l'agricultura té, ha tingut i tindrà una rellevància cabdal. Els grans desastres humanitaris, la major part de les desigualtats, la destrucció d'ecosistemes, l'especulació amb aliments bàsics

tenen una relació directe amb el negoci del grup de les grans corporacions agroindustrials i farmacèutiques, juntament amb la gran banca i amb el permís de les institucions internacionals com l'OMC, la FAO, l'OMS, l'FMI, la UE, etc. Les principals empreses transnacionals estan vinculades a l'agricultura i l'alimentació. El model agroindustrial imperant i l'ús massiu d'agroquímics, productes de síntesi i aliments genèticament modificats avui i, des de fa dècades, sabem que tenen un impacte important sobre la salut dels ecosistemes i directament sobre de la salut humana a tots els continents. Així s'ha denunciat i així cal seguir fent-ho.

A casa nostra, la política agrària és defineix per l'agroexportació de productes agrícoles i productes elaborats, deixant una forta empremta de desgast del territori, com passa amb la contaminació massiva de les aigües per purins. Les iniciatives locals i col·lectives de petits productors i consumidors conscients, són les que aporten alternatives reals per anar cap a un model de desenvolupament equilibrat i sostenible, pensant en el territori i la seva gent, fent-ho des de la participació activa i conscient que ens hi jugem la nostra salut i la sault del medi ambient.

En aquesta trobada volem reflexionar i debatre sobre la pagesia i el món rural en el nostre entorn, en el marc dels Països Catalans, mantenint una visió global, consensuant els principals trets ideològics i els objectius, però centrant-nos sobretot en la proximitat, en allò que està a les nostres mans i definint-nos a través de propostes concretes i realitzables.

No partim de zero sinó que aquest document i les propostes que incorpora són el resum del document base que està elaborant el grup de treball de pagesia i món rural.

Posicionament ideològic

La Sobirania Alimentària és a nivell internacional la base de treball i ideològica pel canvi de model. Aquest plantejament polític està formulat a través d'una proposta de desenvolupament humà i un model agroalimentari basats en la solidaritat entre els pobles i el seu dret a l'autodeterminació. La plena independència inclou necessàriament la Sobirania Alimentària, que

ahora implica nous models de desenvolupament rural, gestió del territori, de producció, distribució i consum d'aliments. Al mateix temps, és el marc de lluita contra l'actual model capitalista centrat en l'agroexportació i l'explotació de recursos, amb efectes perjudicials a tot nivell (alimentació, salut, desequilibri ecològic, pèrdua de biodiversitat, destrucció de les comunitats rurals, explotació laboral, ...)

La tinença del sòl i la producció d'aliments són un element estratègic i d'interès general que no pot seguir en mans dels mercats i de l'especulació. La qualitat del sòl, de l'aire, de l'entorn natural, i els pobles no haurien de patir la degradació, la contaminació i el despoblament com està succeïnt com a conseqüència de l'actual model i per tant, cal revertir la situació per tal de preservar la qualitat ecològica del medi, la salut de la població i dels productors, produir en primer lloc per garantir l'alimentació i alternativament produir altres productes en benefici de la comunitat, garantir un equilibri territorial i generacional que superi els desequilibris i distanciament entre món rural i ciutat.

A nivell local construir estructures i relacions cooperatives per produir, transformar i comercialitzar els productes, però també gestionar l'entorn i les economies locals. Disposar des dels municipis i estructures locals, de capacitat per decidir sense imposicions externes que hipotequen el territori per satisfer necessitats externes. A nivell nacional establir vincles d'intercanvi entre territoris i amb la ciutat, primant el mercat de km 0. A nivell internacional la solidaritat, l'intercanvi de coneixements i garantir unes regles de comerç just.

Propostes

- Generar una consciència necessària de l'agricultura i la ruralitat com un element essencial i imprescindible per qualsevol comunitat o país, al mateix nivell i tant important com ho és el sistema sanitari, l'educació, l'atenció social, l'habitatge, etc ...
- Universitat Rural dels Països Catalans. Crear, potenciar i estendre una universitat de caràcter popular per tal d'intercanviar coneixements, generar experiències i aproximar el món científic-acadèmic

i la població rural, des d'un enfoc freirià i en el marc de l'estudi i la pràctica de l'agroecologia i la Sobirania Alimentària. Es considera que la formació i el coneixement són un element bàsic per avançar sobre nous paradigmes i omplir el buit que el sistema liberal està provocant en el desmantellament dels serveis públics d'assessorament i investigació, que per altre banda responen cada cop més a un model capitalista.

- Promoció i recuperació de fires i mercats locals/comarcals, potenciar una relació directa entre consumidor i productor i el producte ecològic i de Km0.
- Per un nou cooperativisme a base econòmica social del món rural.
- Funció social de la propietat i creació de Bancs de terres. Partint de la base de la funció social de la propietat, tota propietat que no estigui conreada hauria ser expropiable o ocupada per mantenir una gestió adequada i la seva productivitat.
- Funció social de la propietat i creació de Bancs de terres. Partint de la base de la funció social de la propietat, tota propietat que no estigui conreada hauria ser expropiable o ocupada per mantenir una gestió adequada i la seva productivitat.
- Per altra banda, el preu del sòl agrari i forestal ha de quedar fora del mercat per tal que es valori en funció del valor productiu i no del valor especulatiu.
- Protecció i recuperació de sòl agrari i forestal. Es podria dir que les millors terres de conreu del país, avui estan sota els les principals ciutats i algunes zones industrials. A més a més de la de la protecció urbanística, també és necessària una protecció edàfica, del sòl, que degut a l'erosió i les males pràctiques ha perdut fertilitat o està contaminat.
- Recuperació de la biodiversitat vegetal i animal. El model agroindustrial és causant, no només la dependència del pagès sinó també la pèrdua de diversitat d'espècies i varietats locals. Aquest fet suposa un empobriment que cal revertir per garantir la supervivència.
- Dieta Mediterrània als menjadors públics i a les cases. Promoure l'alimentació saludable basada en productes locals i de temporada.
- El turisme rural com a complement però no com a competidor. El turisme interior és un element de

dinamització i posada en valor del territori que cal desenvolupar, sense que aquests desplacin les activitats pròpies del món rural.

- Limitar l'agricultura subvencionada i posar fi a la cultura de la subvenció . invertir els recursos en recerca i desenvolupament, formació, suport financer a cooperatives i empreses familiars, millora de serveis i infraestructures per l'eficiència en la gestió de l'aigua i l'autosuficiència energètica, ajuts per afavorir el relleu generacional, ... I en tot cas, cal garantir un preu just per als productes del camp. Amb l'argument de fons hi estic d'acord però penso que aquestes
- Dotar als municipis rurals de la capacitat de gestionar de forma mancomunada els recursos naturals i serveis bàsics. Que puguin ser la base de participació democràtica i promoció econòmica per mantenir vius els pobles.
- Definir un marc de relacions internacionals en base al comerç just i la sobirania alimentària.

E-Cup